

P. VERGILĪ MARŌNIS

ÆNEÍDOS
LIBER SECUNDUS

TROJÆ AB ORIS

*Nicolas Lakshmanan edidit
novā significantissimā interpūnctiōne
longīisque vocālibus notātīs*

AUX HUMANISTES TRÈS-MODERNES

codage typographique

	<i>Infectum</i>	<i>Perfectum</i>
	Indicatif – Subjonctif	Indicatif – Subjonctif
<i>Passé</i>	imparfait & plus-que-parfait	
<i>Présent</i>	présent de narration présent d'énonciation	parfait
<i>Futur</i>	futur & futur antérieur	

- Nous avons rangé les quelques impératifs dans l'*infectum*, selon l'arrangement traditionnel entre l'impératif présent et l'impératif futur.
- Certains **présents** sont graissés : ils sont présents à la fois dans le temps du récit et dans le temps du locuteur. On peut les considérer comme des présents de vérité générale.
- Les *infinitifs de narration* sont en italiques rouges.
 - Les « laisses » sont délimitées par une lettrine et un blanc.

L'Énéide, chant II

Palladis ex arte

Conticuēre omnēs, intentīque ūra tenēbant.¹
CInde torō, pater Aenēas sīc, ūrsus ab altō :
 « Īnfandum, rēgīna, jubēs renovāre dolōrem :
 Trojānās ut opēs, et lāmentābile rēgnūm
 ēruerint Danaī ; quæque ipse miserrima vīdī,
 et quōrum pars magna fuī. Quis, talia fandō,
Myrmidonum² Dolopumve, aut dūrī mīles Ulixī,
 temperet ā lacrimīs ? Et jam nox ūmida cēlō
 præcipitat, suādentque cadentia sīdera somnōs.³
 Sed, sī tantus amor⁴ cāsūs cōgnōscere nostrōs,
 et breviter Trojāe suprēmum audīre labōrem,⁵
quamquam animus meminisse horret, lūctūque refūgit,
incipiam.

Frāctī bellō, fātīsque repulsī,
 ductōrēs Danaum, tot jam lābentibus annīs,
 īinstar montis equum, dīvīnā Palladis arte,
ædificant ; sectāque intexunt abjete⁶ costās.
 Vōtum prōreditū **simulant** ; ea fāma vagātur.
 Hūc, dēlēcta virum sortītī corpora, fūrtim

1. Cf. II, 121 : « ... atque ūra tenēbant. »

2. *Myrmidonī Dolopēsque Thessalī populī sunt, quōrum Achillēs rēx fuit.*

3. Cf. 4, 81.

4. = *Sī tantus amor tibi/vōbīs est — Cf. 6, 133. : « Quod sī tantus amor... »*

5. Cf. I, 373 « ... audīre laborum » ; 4, 78 : « audīre labōrēs ».

6. = *abjete*.

inclūdunt cæcō laterī ; penitusque cavernās
ingentīs, uterumque armātō mīlite **complent.**

20

*Est in cōspectū Tenedos, nōtissima fāmā
īnsula — dīves opum⁹ Priamī dum rēgna manēbant,
nunc tantum sinus et statīo male fīda carīnīs —
hūc sē prōvectī dēsertō in lītore **condunt.***

24

Nōs abiisse **ratī**, et ventō petuisse Mycēnās.
Ergō omnis longō **solvit** sē Teucria lūctū :
panduntur portæ ; **juvat** īre, et Dōrica castra
dēsertōsque vidēre locōs, lītusque relictum.
“Hīc Dolopum manus, hīc sēvus **tendēbat** Achillēs ;
classibus hīc locus, hīc aciē certāre **solēbant.**”

28

Pars **stupet** innūptæ dōnum, exitiāle⁸ Minervæ ;
et mōlem **mīrantur** equī. Prīmusque Thymoëtēs
dūcī intrā mūrōs **hortātur**, et arce locārī,
— *sīve dolō, seu jam Trojā sīc fāta ferēbant.*

32

At Capys, et quōrum melior sententia mentī,
aut pelagō Danaum īnsidiās, suspectaque dōna,
præcipitāre **jubent**, subjectīsque ūrere flammīs,
aut terebrāre cavās uterī, et temptāre latebrās.
Scinditur incertum studia in contrāria vulgus.

36

Prīmus ibi ante omnīs, magnā comitante catervā⁹,
Lāocoōn ārdēns summā **dēcurrit** ab arce,
et procul : « O miserī, quæ tanta īnsānia, cīvēs ?
Crēditīs āvectōs hostīs ? Aut ūlla putātis
dōna carēre dolīs Danaum ? sīc **nōtus** Ulixēs ?
Aut hōc inclūsī lignō **occultantur** Achīvī ;
aut hæc in nostrōs **fābricāta est** māchīna mūrōs,
īnspectūra domōs, ventūraque dēsuper urbī ;

40

44

7. Cf. 1, 14.

8. = *fātālis, fūnestus.*

9. Cf. 2, 370 ; 5, 76.

aut aliquis *latet* error. Equō nē *crēdite*, Teucrī :
quidquid id est, *timeō* Danaōs et dōna ferentīs. »

48

Sic fātus validīs ingentem vīribus hastam
in latus, inque ferī curvam compāgibus alvum
contorsit : **stetit** illa tremēns, uterōque recussō,
īnsonuēre cavæ ; gemitumque **dedēre** cavernæ.
Et, sī fāta deum, sī mēns nōn lāva fūisset —
impulerat ferrō Argolicās foedāre latebrās —
Trojāque nunc stāret, Priamīque arx alta manērēs.

52

56

Ecce : manūs¹⁰ juvenem intereā post terga revinctum
pāstōrēs, magnō ad rēgem clāmōre, **trahēbant**
Dardanidæ. *Quī, sē, ignōtum venientibus ultrō,*
— *hoc ipsum ut strueret, Trojāmque aperīret Achīvīs —*
obtulerat — fidēns animī atque in utrumque parātus,
seu versāre dolōs seu certē occumbere mortī.
Undique, vīsendī studiō, Trojāna juventus
circumfūsa **ruit**, **certantque** inlūdere captō.
Accipe nunc Danaum īnsidiās et crīmine ab ūnō
disce omnīs.

60

64

Namque ut, cōspectū in mediō turbātus, inermis
cōnstitit atque oculīs Phrygia agmina **circumspexit**,
« Heu, quæ nunc tellūs, **inquit**, quæ mē æquora possunt
accipere ? Aut quid jam miserō mihi dēnique **restat** —
cuī neque apud Danaōs usquam locus, et super, ipsī
Dardanidæ īfēnsī, poenās cum sanguine poscunt ? »
Quō gemitū **conversī** animī, **compressus** et omnis
imetus. **Hortāmur** fārī : quō sanguine **crētus**,
quidve **ferat** — **memoret** quæ sit fīdūcia captō.

68

72

Cūncta equidem tibi, rēx — **fuerit** quodcumque — **fatēbor**
vēra, **inquit** ; neque mē Argolicā dē gente **negābō**.

10. Cf. « *Lacrimīs oculōs suffūsus* ».

Hoc prīmū. Nec, sī miserum Fortūna Sinōnem
fīnxīt, vānum etiam mendācemque improba fīngēt.

80

Fandō aliquod, sī forte tuās pērvēnit ad aurīs
Bēlīdæ nōmen Palamēdis, et incluta fāmā
glōria — quem, falsā sub prōdictiōne, Pelasgī
īnsōntem, īnfandō indiciō quia bella vētābat,
dēmīsēre necī... Nunc cassum lūmine lūgent !
Illī mē, comitem et cōnsanguinitāte propinquum,
pauper, in arma pater prīmīs hūc mīsit ab annīs.

84

Dum stābat rēgnō incolumis, rēgumque vigēbat
conciliīs, et nōs aliquod nōmenque decusque
gessimus. Invidiā postquam pellācis Ulixī
— haud ignōta loquor — superīs concessit ab ōrīs,
adflīctus, vītam in tenebrīs lūctūque trahēbam ;
et cāsum īnsōntis mēcum indignābar amīcī.

88

Nec tacuī dēmēns ; et mē, fors sī qua tulisset,
sī patriōs umquam remeāsem victor ad Argōs,
prōmīsī ultōrem ; et verbīs odia aspera mōvī.

92

Hinc mihi prīma malī lābēs ; hinc semper Ulixēs
crīminibus terrēre novīs ; hinc spargere vōcēs
in vulgum ambiguās, et quārere cōncius arma.
Nec requiēvit enim, dōnec Calchante ministrō...

96

Sed quid ego hāc autem nēquīquam ingrāta revolvō ?
quidve moror ? Sī omnīs ūnō ūrdine habētis Achīvōs,
idque audīre sat est, jamdūdum sūmīte pōenās :
hō Ithacus velit, et magnō mercentur Atrīdæ. »

100

Tum vērō ardēmus scītārī et quārere causās —
īgnārī scelerum tantōrum, artisque Pelasgæ.
Prōsequitur pavitāns, et fictō pectore fātūr :

104

« Sāpe fugam Danaī Trojā cupiēre relictā
mōlīrī et longō fessī discēdere bellō.

108

Fēcissentque utinam ! Sāpe illōs aspera pontī
interclūsit hiems, et terruit Auster euntīs.

Præcipuē cum jam hic, trabibus contextus acernīs,
stāret equus, tōtō **sonuērunt** æthere nimbī.

112

Suspēnsī Eurypylum scītātum ūrācula Phœbī
mittimus, isque adytīs hæc trīstia dicta **reportat** :
“Sanguine **plācātis** ventōs, et virgine cæsā,
cum prīmum Iliacās, Danaī, **vēnistis** ad ūrās ;
sanguine quærendī reditūs, animāque litandum
Argolicā.” Vulgīⁱⁱ quæ vōx ut **vēnit** ad aurīs,
obstipuēre animī ; gelidusque per īma **cucurrit**
ossa tremor : cuī¹² fāta **parent**, quem **poscat** Apollō.

116

120

 Hīc Ithacus vātem, magnō Calchanta tumultū,
prōtrahit in mediōs ; quæ sint ea nūmina dīvum
flāgitat. Et mihi jam multī crūdēle **canēbant**
artificis scelus ; et tacitī ventūra **vidēbant**.
Bis quīnōs **silet** ille diēs ; tēctusque **recūsat**
prōdere vōce suā quemquam, aut oppōnere mortī.

124

Vix tandem, magnīs Ithacī clāmōribus āctus,
compositō¹³ **rumpit** vōcem et mē **dēstinat** āræ.
Adsēnsēre omnēs et, quæ sibi quisque **timēbat**,
ūnius in miserī exitium conversa, **tulēre**.
Jamque diēs īnfanda **aderat** ; mihi sacra parātī :
et salsæ frūgēs, et circum tempora vittæ.

128

132

 Ēripuī, **fateor**, lētō mē ; et vincula **rūpī**.
Līmōsōque lacū per noctem, obscūrus in ulvā,
dēlituī dum vēla darent, sī forte **dedissent**.

136

Nec **mihi** jam patriam antīquam spēs ūlla videndī,
nec dulcīs nātōs, exoptātumque parentem —
quōs illī fors¹⁴ et pœnās, ob nostra repōscēt
effugia. Et culpam hanc, miserōrum morte, piābunt.

140

ii. Se rapporte à *aurīs*, dans cette subordonnée introduite par *ut*, où *quæ* est un relatif de liaison.

12. Introduit, tout comme *quem*, une interrogative indirecte dépendant de *tremor*.

13. = *ex compositō*.

14. = *forsitan* (*fors sit an*).

Quod tē, per superōs et cōnscia nūmina vērī,
per, sī qua **est** quæ restet adhūc mortālibus usquam
intemerāta fidēs, **ōrō**, **miserēre** labōrum
tantōrum ! **Miserēre** animī nōn dīgna ferentis. »

144

Hīs lacrimīs vītam **damus**, et **miserēscimus** ultrō.
Ipse virō prīmus manicās, atque arta levārī
vincla **jubet** Priamus ; dictīsque ita **fātūr** amīcīs :
« Quisquis es, āmissōs hinc jam **oblīvīscere** Grajōs :
noster **eris**. Mihiq̄ue hāc, **ēdissere** vēra rogantī :
Quō mōlem hanc immānis equī **statuēre** ? quis auctor ?
quidve **petunt** ? **Quā rēligiō** ? aut quæ māchina bellī ? »

148

Dīxerat. Ille dolīs īstrūctus et arte Pelasgā,
sustulit, exūtās vinclīs, ad sīdera palmās :

152

« Vōs, ḥternī ignēs, et nōn violābile vestrum
testor nūmen, **ait** — vōs, āræ ēnsēsque nefandī,
quōs fūgī ; vittæque deum, quās hostia gessī —
fās mihi Grajōrum sacrāta resolvēre jūra ;
fās ōdisse virōs, atque omnia ferre¹⁵ sub aurās,
sī qua **tegunt** : **teneor** patriæ nec¹⁶ lēgibus ūllīs.
Tū, modo prōmissīs **maneās**, servātaque **servēs**

156

Trojā fidem, sī vēra **feram**, sī magna **rependam**.

160

« Omnis spēs Danaum, et cōceptī fidūcia bellī,
Palladis auxiliīs semper **stetit**. Impius ex quō¹⁷
Tȳdīdēs, sed enim, scelerumque inventor Ulixēs,
fātāle **adgressī** sacrātō āvellere templō
Palladium, cæsīs summæ custōdibus arcis,
corripuēre sacram effigiem, manibusque cruentīs
virgineās **ausī** dīvæ contingere vittās :
ex illō **fluere**, ac retrō sublāpsa **referri**

164

168

15. = *aperire*.

16. = *nec teneor patriæ*.

17. = *postquam* ; corrélatif de *ex illō* (v. 169).

spēs Danaum ; **frāctæ** vīrēs, **āversa** deæ mēns.
 Nec dubiīs, ea sīgna **dedit** Trītōnia, mōnstrīs :
 vix positum castrīs simulācrum, **ārsēre** coruscæ
 lūminibus flammæ arrēctīs ; salsusque per artūs
 sūdor **iit**, terque ipsa solō — mīrābile dictū —
 ēmicuit, parmamque ferēns hastamque trementem.

172

 Exemplō, temptanda fugā **canit** æquora Calchās,
 nec posse Argolicīs exscindī Pergama tēlīs,
 ūmina nī **repetant** Argīs, nūmenque **redūcant**
quod pelagō et cūrvīs sēcum āvexēre carīnīs.

176

Et nunc quod patriās ventō **petiēre** Mycēnās,
 arma deōsque **parant** comitēs ; pelagōque remēnsō
 imprōvīsī **aderunt**. Ita **dīgerit** ūmina Calchās.

180

 Hanc, prō Palladiō monitī, prō nūmine lāsō,
 effigiem **statuēre**, nefās quæ trīste **piāret**.

184

Hanc tamen immēnsam Calchās attollere mōlem
 rōboribus textīs, cælōque ēdūcere, **jussit**,
 nē recipī portīs aut dūcī in mōenia **posset**,
 neu populum antīquā sub rēligiōne tuērī.

188

Nam sī vestra manus **violāsset** dōna Minervæ,
 tum magnum exitium — *quod dī prius ūmen in ipsum¹⁸*
convertant ! — Priamī imperiō Phrygibusque futūrum ;
 sīn manibus vestrīs vestram **ascendisset** in urbem,
 ultrō Asiam magnō Pelopēa ad mōenia bellō
 ventūram, et nostrōs ea fāta manēre nepōtēs. »

192

Tālibus īnsidiīs, perjūrīque arte Sinōnis,
crēdita rēs, **captīque** dolīs, lacrimīsque coāctīs
 quōs neque Tȳdīdēs, nec Lārīsaeus Achillēs,
 nōn anni **domuēre** decem, nōn mīlle carīnæ.

196

18. = *Calcham*

Hic aliud magus miseris¹⁹, multoque tremendum
objicitur magis, atque imprōvida pectora turbat.

200

Lāocoōn, ductus Neptūnō²⁰ sorte sacerdōs,
sollemnīs taurum ingentem mactabat ad ārās.

Ecce autem geminī ā Tenedō, tranquilla per alta,

— *horreſcō* referēns — immēnsīs orbibus²¹ anguēs

204

incumbunt pelagō ; pariterque ad litora tendunt.

Pectora quōrum inter flūctūs arrēcta, jubæque

sanguineæ superant undās, pars cētera pontum

pōne legit, sinuatque immēnsa volūmine terga.

208

Fit sonitus spūmante salō ; jamque arva tenēbant ;

ārdentisque oculōs suffectī sanguine et ignī,

sībila lambēbant linguīs vībrantibus ūra.

Diffugimus vīsū exsanguēs. Illī agmine certō
Lāocoonta petunt ; et prīmum, parva duōrum
corpora nātōrum serpēns amplexus, uterque
implicat ; et miserōs morsū dēpāscitur artūs.

212

Post ipsum auxiliō subeuntem ac tēla ferentem
corripiunt, spīrīsque ligant ingentibus. Et jam
bis medium amplexī, bis collō squāmea circum
terga datī, superant capite et cervīcibus altīs.

216

Ille simul manibus tendit dīvellere nōdōs,

220

perfūsus saniē vittās, ātrōque venēnō ;

clāmōrēs simul horrendōs ad sīdera tollit —

*quālis mūgītus, fūgit cum saucius āram
taurus, et incertam excussit cervīce secūrim.*

224

At geminī lāpsū dēlūbra ad summa dracōnēs

effugiunt ; sævæque petunt Trītōnidis arcem²² —

sub pedibusque deæ, clipeīque sub orbe, teguntur.

19. = miseris nōbīs

20. Datif — Laocoon, prêtre d'Apollon, a été désigné par le sort pour sacrifier à Neptune en reconnaissance du départ des Grecs.

21. Il s'agit de serpents annelés.

22.

Tum vērō tremefacta novus, per pectora cūnctīs
īnsinuat pavor, et scelus expendisse merentem
 Lāocoonta **ferunt** — sacrum quī cuspide rōbur
 læserit, et tergō scelerātam **intorserit** hastam.
 Dūcendum ad sēdēs simulācrum, ūrandaque dīvæ
 nūmina **conclāmant**.

228

Dīvidimus mūrōs et mœnia **pandimus** urbis.

Accingunt omnēs operī ; pedibusque rotārum
subjiciunt lāpsūs, et stuppea vincula collō
intendunt. Scandit fātalis māchīna mūrōs
 fēta armīs. Puerī circum innūptæque puellæ
 sacra **canunt** ; fūnemque manū contingere **gaudent**.
 Illa **subit** — mediæque mināns **inlābitur** urbī.

232

236

240

Ō *patria, ō dīvum domus Ilium, et incluta bellō
 mœnia Dardanidum !* Quater ipsō in līmine portæ
 substitit, atque uterō sonitum quater arma **dedēre**.

Instāmus tamen, immemorēs, cæcīque furōre ;
 et mōnstrum īfēlīx sacrātā **sistimus** arce.

244

Tunc etiam fātīs **aperit** Cassandra futūrīs
 ōra — *deī jussū nōn umquam crēdita Teucrīs*.
 Nōs dēlūbra deum — *miserī quibus ultimus esset*
ille diēs — fēstā **vēlāmus** fronde per urbem.

248

Vertitur intereā cælum ; et **ruit** Œceanō nox,
involvēns, umbrā magnā, terramque polumque
 Myrmidonumque dolos²³ ; fūsī per mœnia, Teucrī
conticuēre ; sopor fessōs **complectitur** artūs.
 Et jam Argīva phalanx, īstrūctīs nāvibus, **ībat**
 ā Tenedō, tacitæ per amīca silentia lūnæ,
 lītora nōta petēns — flammās cum rēgia puppis
extulerat ; fātīsque deum dēfēnsus inīquīs,

252

256

23. = δόλος. Nominatif singulier grec (en latin *dolus*).

inclūsōs uterō Danaōs, et pīnea fūrtim
laxat claustra Sinōn. Illōs patefactus ad aurās
redit equus ; lātīque cavō sē rōbore **prōmunt** :

260

Thessandrus Sthenelusque ducēs, et dīrus Ulixēs,
dēmissum **lāpsī** per fūnem — Acamāsque, Thoāsque,
Pēlidēsque Neoptolemus, prīmusque Machāon,
et Menelāus, et ipse dolī fabricātor Epēos.

264

Invādunt urbem, somnō vīnōque sepultam ;
cæduntur vigilēs. Portīsque patentibus omnīs
acciunt sociōs ; atque agmina cōnsilia **jungunt**.

Priamī in arce

Tempus **erat** quō prīma quiēs, mortālibus ægrīs,
incipit, et dōnō dīvum grātissima **serpit**.

268

In somnīs, ecce, ante oculōs māestissimus Hector
vīsus adesse mihi — largōsque effundere flētūs,
raptātus bīgīs ut quondam, āterque cruentō
pulvere, perque pedēs trajectus lōra tumentīs.

272

— *Ei ! mihi quālis erat ! Quantum mūtātus ab illō
Hectore quī redit exuviās indūtus Achillī !
vel Danaum Phrygiōs, jaculātus puppibus ignīs !* —

276

Squālentem barbam, et concrētōs sanguine crīnīs,
vulneraque illa gerēns, quæ circum plūrima mūrōs
accēpit patriōs, ultrō flēns ipse **vidēbar**
compellāre virum et māestās exprōmere vōcēs :
« Ō lūx Dardaniæ, spēs ō fidissima Teucrum,
quæ tantæ **tenuēre** moræ ? Quibus, Hector, ab ūrīs
exspectāte **venīs** ? Ut tē post multa tuōrum
fūnera, post variōs hominumque urbisque labōrēs
dēfessī **aspicimus** ! Quæ causa indīgna serēnōs
fōedāvit vultūs ? Aut cūr hāc vulnera **cernō** ? »

280

284

Ille nihil, nec mē quārentem, vāna **morātur**,
sed graviter gemitūs īmō dē pectore dūcēns :

288

« Heu **fuge**, nāte deā ; tēque hīs, **ait**, ēripe flammīs.
 Hostis **habet** mūrōs ; **ruit** altō ā culmine Trojā.
 Sat patriæ Priamōque **datum** : sī Pergama dextrā
 dēfendī **possent**, etiam hāc dēfēnsa **fuissent**. 292
 Sacra suōsque tibī **commendat** Trojā penātīs :
 hōs **cape** fātōrum comitēs, hīs mōenia **quāre**
 magna, pererrātō **statuēs** quāe dēnique pontō. »
 Sīc **ait** ; et manibus vittās, Vestamque potentem,
 æternumque adytīs **effert** penetrālibus ignem. 296

Dīversō intereā **miscentur** mōenia lūctū ;
 et magis atque magis, quamquam sēcrēta parentis
 Anchīsæ domus, arboribusque obtēcta, **recessit**,
clārēscunt sonitūs ; armōrumque **ingruit** horror. 300
Exutior somnō, et summī fastīgia tēctī
 ascēnsū **superō**. Atque arrēctīs auribus **astō**,
in segetem velutī — cum flamma furentibus Austrīs 304
incidit, aut rapidus montānō flūmine torrēns
sternit agrōs, sternit sata lāta, boumque labōrēs,
præcipitīsque trahit silvās — stupet īnscius, altō
accipiēns sonitum saxī dē vertice, pāstor. 308

Tum vērō manifesta fidēs, Danaumque **patēscunt**
 īnsidiæ. Jam Dēiphobī **dedit** ampla ruīnam
 Volcānō superante domus, jam proximus **ārdet**
 Úcalegōn ; Sigēa ignī freta lāta **relūcent**. 312
Exoritur clāmorque virum, clangorque tubārum.
 Arma āmēns **capiō**. Nec **sat** ratiōnis in armīs ;
 sed glomerāre manum bellō, et concurrere in arcem
 cum sociīs, **ārdent** animī. Furor īraque mentem 316
præcipitat, pulchrumque morī **succurrit** in armīs.

Ecce autem tēlīs Panthus **ēlapsus** Achīvum.
Panthus Othryadēs, arcis Phœbīque sacerdōs ;
 sacra manū, victōsque deōs, parvumque nepōtem,
 ipse **trahit**. Cursūque āmēns ad līmina **tendit**. 320

« Quō rēs summa²⁴ locō, Panthū ? Quām²⁵ prēndimus arcem ? »

²⁶Vix ea fātus eram gemitū, cum tālia reddit :

« Vēnit summa diēs et inēluctābile tempus

324

Dardaniā. Fuimus Trōes, fuit Īlium et ingēns
glōria Teucrōrum ; ferus omnia Juppiter Argōs
trānstulit ; incēnsā, Danaī dominantur in urbe.

Arduus armātōs, mediīs in mōenibus astāns,

328

fundit equus ; victorque Sinōn incendia miscet
īnsultāns. Portīs aliī bipatentibus adsunt,

mīlia quot magnīs umquam vēnēre Mycēnīs ;

obsēdēre aliī tēlīs angusta viārum,

332

oppositīs : stat ferrī acīs, mucrōne coruscō

stricta, parāta necī. Vix prīmī prōelia temptant

portārum vigilēs, et cācō Mārte²⁷ resistunt. »

Tālibus Othryadā dictīs, et nūmine dīvum,

336

T in flammās et in arma fēror, quō trīstis Erīnys,

quō fremitus vocat — et sublātus ad æthera clāmor.

Addunt sē sociōs : Rhīpeus, et maximus armīs

Ēpytus, oblātī per lūnam ; Hypanīsque Dymāsque

340

et laterī adglomerant nostrō ; juvenisque Corœbus

Mygdonidēs — illīs ad Trojām forte diēbus

vēnerat, īsānō Cassandra incēnsus amōre ;

et gener, auxiliū Priamō Phrygibusque ferēbat,

344

īnfēlix quī nōn spōnsa præcta furentis

audierit !

Quōs ubi cōnfertōs ārdēre in prōelia vīdī,

incipiō super hīs : « Juvenēs, fortissima frūstrā

348

pectora, sī vōbīs audentem extrēma cupīdō²⁸

certa sequī, quā sit rēbus fortūna vidētis :

24. summa rēs = summa rērum.

25. = quālem.

26. Cf. 3, 90.

27. = cācō animō.

28. Sī vōbīs cupidō sequī = sī vōbīs est cupidō sequendī .

excessēre omnēs, adytīs ārīsque relictīs,
dī quibus imperium hoc **steterat** ; **succurritis** urbī
incēnsæ. **Moriāmur** et in media arma **ruāmus**.
Una salūs victīs : nūllam spērāre salūtem. »

352

Sic animīs juvenum, furor additus. Inde, *lupī ceu*
raptōrēs ātrā in nebulā, quōs improba ventris
exēgit cæcōs rabiēs, catulīque²⁹ relictī
*faucibus **exspectant** siccīs, per tēla, per hostīs*
vādimus haud dubiam in mortem ; mediæque **tenēmus**
urbis iter. Nox ātra cavā **circumvolat** umbrā.

356

Quis clādem illīus noctis, quis fūnera fandō
*explicet, aut **possit** lacrimīs æquāre labōrēs ?*

Urbs antiqua **ruit** multōs domināta per annōs ;
plūrima perque viās **sternuntur** inertia passim
corpora, perque domōs et rēligiōsa deōrum
līmina. Nec sōlī pœnās **dant** sanguine Teucrī ;
quondam etiam victīs **redit** in præcordia virtūs,
victōrēsque **cadunt** Danaī. Crūdēlis ubīquē
lūctus ; ubīque pavor, et plūrima mortis imāgō.

360

Prīmus sē Danaum, magnā comitante catervā,
Androgeōs offert nōbīs, socia agmina crēdēns³⁰,
īncius ; atque ultrō verbīs **compellat** amīcīs :
« **Festīnāte**, virī ! Nam quæ tam sēra **morātur**
sēgnitiēs ? Aliī **rapiunt** incēnsa **feruntque**
Pergama : vōs celsīs nunc prīnum ā nāvibus **ītis** ? »

364

Dīxit ; et exemplō — neque enim respōnsa **dabantur**
fida satis — **sēnsit** medios dēlāpsus in hostīs.
Obstipuit ; retrōque pedem cum vōce **repressit**.
Imprōvīsum asprīs, velutī³¹ quī sentibus anguem

368

372

29. = *quōrumque catulī*

30. = *socia agmina nōs esse crēdēns*.

31. = *velutī quī sentibus asprīs imprōvisam anguem...* (velutī // haud sēcus)

pressit humī, nītēns trepidusque repente **refūgit**
attollentem īrās, et cærula colla tumentem,
haud secus Androgeōs, vīsū tremefactus, **abībat**.

380

Inruimus, dēnsīs et **circumfundimur** armīs ;
īgnārōsque locī passim, et formīdine captōs,
sternimus : **aspīrat** prīmō Fortūna labōrī.

384

Atque hīc, successū exsultāns animīsque, Corœbus
« O sociī, quā prīma, **inquit**, Fortūna salūtis
mōnstrat iter, quāque **ostendit** sē dextra, **sequāmur** :
Mūtēmus clipeōs ; Danaumque īsīgnia nōbīs
aptēmus. Dolus an virtūs, quis in hoste **requīrat** ?
Arma **dabant** ipsī. » Sīc fātus deīnde comantem
Androgeī galeam, clipeīque īsīgne decōrum,
induitur ; laterīque Argīvum **accommo dat** ēensem.
Hoē Rhīpeūs, hoē ipse Dymās omnisque juventus
lāta **facit** : spoliīs sē quisque recentibus **armat**.

388

392

Vādimus immixtī Danaīs — *haud nūmine nostrō*.
Multaque per cæcam, congressī, prœlia noctem
cōserimus ; multōs Danaum **dēmittimus** Orcō.
Diffugiunt aliī ad nāvīs, et lītora cursū
fīda **petunt** ; pars ingentem formīdine turpī
scandunt rūrsus equum, et nōtā **conduntur** in alvō.
Heu nihil invītīs fās, quemquam fidere dīvīs !

396

400

Ecce **trahēbātur**, passīs Priamēia virgō
crīnibus, ā templō Cassandra, adytīsque Minervæ,
ad cælum tendēns ārdentia lūmina frūstrā —
lūmina : nam tenerās **arcēbant** vincula palmās.

404

Nōn **tulit** hanc speciem, furiātā mente, Corœbus ;
et sēsē medium **injēcit** peritūrus in agmen.

408

Cōsequimur cūnctī et dēnsīs incurrimus armīs.
Hīc prīmum, ex altō dēlūbrī culmine, tēlīs
nostrōrum **obruimur** ; oriturque miserrima cædēs

armōrum faciē, et Grajārum errōre jubārum³².

412

Tum Danaī, gemitū atque ēreptæ virginis īrā
undique collēctī, **invādunt** : ācerrimus Ajāx
et geminī Atridæ, Dolopumque exercitus omnis
— *adversī ruptō ceu quondam turbine ventī*
cōflīgunt : Zephyrusque Notusque, et latus Eōīs
Eurus equīs ; **strīdunt** silvæ ; **sævitque** tridentī
spūmeūs, atque īmō Nērēus **cīet** æquora fundō.
Illī etiam — sī quōs³³, obscūrā nocte per umbram,
fūdimus īnsidiīs, tōtāque **agitāvimus** urbe —
appārent ; prīmī clipeōs, mentītaque tēla,
agnōscunt ; atque òra sonō discordia **sīgnant**³⁴.

416

Illicet **obruimur** numerō : prīmusque Corœbus
Pēneleī dextrā, dīvæ armipotentīs ad āram,
prōcumbit ; **cadit** et Rhīpēus, jūstissimus ūnus
qui fuit in Teucrīs et servantissimus æquī.
Dīs aliter vīsum ! **Pereunt** Hypanīsque Dymāsque,
cōnfīxī ā sociīs ; nec tē tua plūrima, Panthū,
lābentem pietās, nec Apollinis īfula³⁵ **tēxit** !

420

424

428

Tiacī cinerēs et flamma extrēma meōrum !
testor in occāsū vestrō nec tēla nec ūllās
vītāvisse vicēs, Danaum et, sī fāta fuissent,
ut **caderem** meruisse manū. **Dīvellimur** inde —
Īphitus et Peliās mēcum, quōrum Īphitus ævō
jam gravior, Peliās et vulnere tardus Ulixī,
prōtinus ad sēdēs Priamī clāmōre **vocātī**.

432

436

Hīc vērō ingentem pūgnam, *ceu³⁶ cētera nūsquām*
bella forent, nūllī tōtā **morerentur** in urbe,

32. *Juba = galeæ coma, crīnēs.*

33. *sī quōs = quōscumque.*

34. = nōtant.

35. = vitta.

36. = quasi.

sīc Mārtem indomitum, Danaōsque ad tēcta ruentīs,
cernimus — obsessumque, āctā testūdine, līmen.

440

Hārent parjetibus³⁷ scālæ, postīsque sub ipsōs
nītuntur gradibus³⁸; clipeōsque ad tēla sinistrīs
prōtēctī **objiciunt**, **prēnsant** fastīgia dextrīs.

444

Dardanidæ contrā turrīs, ac tōta domōrum
culmina, **convellunt**. *Hīs sē, quandō ultima cernunt,*
extrēmā jam in morte, parant dēfendere tēlīs.

Aurātāsque trabēs, veterum decora alta parentum,
dēvolvunt. Aliī strictīs mucrōnibus īmās
obsēdēre forēs : hās **servant** agmine dēnsō.

448

Instaurātī animī : rēgis succurrere³⁹ tēctīs,
auxiliōque levāre virōs, vimque addere victīs.

452

Līmen **erat** cæcæque forēs, et pervius ūsus⁴⁰
tēctōrum inter sē⁴¹ Priamī — postēsque relictī
ā tergō, *infelīx quā sē, dum rēgna manēbant,*
səpius Andromachē ferre incomitāta solēbat

456

ad sōcerōs, et avō puerum Astyanacta trahēbat.
Ēvādō ad summī fastīgia culminis, unde
tēla manū miserī **jactābant** inrita⁴² Teucrī.

Turrim in præcipitī stantem, summīsque sub astra
ēductam tēctīs — unde omnis Trojā vidērī
et Danaum solitæ nāvēs, et Achaīca castra —
adgressī ferrō circum, quā summa labantīs
junctūrās tabulāta⁴³ **dabant**, **convellimus** altīs
sēdibus ; **impulimusque**. Ea lāpsa rēpente ruīnam
cum sonitū **trahit** ; et Danaum super agmina lātē

460

464

37. = *parietibus*.

38. = *gradibus scālārum*.

39. = *ad rēgis tēctōs succurendōs*.

40. = *ūtilis rēs*.

41. = *pervius ad tēctōs commūnicandōs inter sē*.

42. = *vāna, inūtilia*.

43. « planchers »

incidit. Ast aliī **subeunt**, nec saxa nec ullum
tēlōrum intereā **cessat** genus.

468

Vestibulum ante ipsum, pīmōque in līmine, Pyrrhus
exsultat tēlīs ; et lūce coruscus aēnā
— quālis, ubi in lūcem, coluber mala grāmina pāstus,
frīgida sub terrā tumidum brūma **tegēbat**,
nunc, positīs novus exuvīs, nitidusque juventā,
lūbrica **convolvit** sublātō pectore terga,
arduus ad sōlem, et linguis **micat** ōre trisulcīs.

472

Ūnā ingēns Periphās, et equōrum agitātor Achillis,
armiger Automedōn, ūnā omnis Scȳria pūbēs,
succēdunt tēctō ; et flammās ad culmina **jactant**.
Ipse inter pīmōs corrēptā dūra bipennī⁴⁴
līmina **perrumpit** ; postīsque ā cardine **vellit**
ærātōs. Jamque excīsā trabe firma **cavāvit**
rōbora ; et ingentem lātō **dedit**⁴⁵ ōre fenestram.

476

480

Appāret domus intus ; et ātria longa **patēscunt**.
Appārent Priamī et veterum penetrālia rēgum ;
armātōsque **vident** stantīs in līmine pīmō.
At domus interior, gemitū miserōque tumultū
miscētur ; penitusque cavæ plangōribus ædēs
fēmineīs **ululant** ; **ferit** aurea sīdera clāmor.

484

488

Tum pavidæ, tēctīs mātrēs ingentibus **errant** ;
amplexæque **tenent** postīs ; atque ōscula **figunt**.
Instat vī patriā Pyrrhus ; nec claustra nec ipsī
custōdēs sufferre **valent** ; **labat** arjete crēbrō
jānua ; et ēmōtī **prōcumbunt** cardine postēs.
Fit via vī ; **rumpunt** aditūs, pīmōsque **trucīdant**
immissī Danaī ; et lātē loca mīlite **complent**.

492

44. = bipennī secūrī.

45. intrā postīs.

Non sic, aggeribus ruptis cum spūmeus amnis
exit, oppositāsque evīcit gurgite mōlēs,
fertur in arva furēns cumulō, campōsque per omnīs
cum stabulīs armenta **trahit**. Vīdī ipse furentem
cæde Neoptolemum, geminōsque in līmine Atrīdās.

496

Vīdī Hecubam, centumque nurūs, Priamumque per ārās
sanguine fœdantem — quōs ipse **sacrāverat** ignīs.
Quīnquāginta illī thalamī, spēs tanta nepōtum,
barbaricō postēs aurō, spoliīsque superbī,
prōcubuēre ; **tenent**⁴⁶ Danaī quā **dēficit** ignis.

500

504

Forsitan, et Priamī fuerint quā fāta, **requīrās**.

Urbis utī captæ cāsum convulsaque vīdit,
līmina tēctōrum, et medium in penetrālibus hostem,
arma diū senior dēsuēta, trementibus ævō,
circumdat nēquīquam, umerīs ; et inūtile ferrum
cingitur. Ac dēnsōs **fertur** moritūrus in hostīs.
Ædibus in mediīs, nūdōque sub ætheris axe,
ingēns āra **fuit**, juxtāque veterima laurus
incumbēns āræ — atque umbrā complexa penātīs.
Hīc Hecuba et nātæ nēquīquam altāria circum,
Præcipitēs, ātrā ceu tempestāte columbæ,
condēnsæ, et dīvum amplexæ simulācra, **sedēbant**.

508

512

516

Ipsum autem, sūmptīs Priamum juvenālibus armīs,
ut vīdit, « Quā mēns tam dīra, miserrime conjūnx,
impulit hīs cingī tēlīs ? aut quō **ruis** ? » **inquit**.
« Nōn tālī auxiliō, nec dēfēnsōribus istīs,
tempus **eget** ; nōn, sī⁴⁷ ipse meus nunc **adforet** Hector.
hūc tandem **concēde** : hæc āra **tuēbitur** omnīs ;
aut **moriēre** simul. » Sīc òre effāta, **recēpit**
ad sēsē, et sacrā longāvum in sēde **locāvit**.

520

524

46. = sē *tenent*, stant ; vel *loca tenent*.

47. = *etiam sī*.

Ecce autem, ēlapsus Pyrrhī dē cāde, Polītēs :
Tūnus nātōrum Priamī, per tēla, per hostīs,
 porticibus longīs **fugit** ; et vacua ātria **lūstrat** 528
 saucius. Illum, ārdēns īfestō vulnere, Pyrrhus
īnsequitur ; jam jamque manū **tenet**, et **premit** hastā.
 Ut tandem ante oculōs **ēvāsit** et ōra parentum,
concidit ; ac multō vītam cum sanguine **fūdit**. 532

Hīc Priamus, quamquam in mediā jam morte **tenētur**,
nōn tamen **abstinuit** ; nec vōcī īrāque **pepercit** :
 « At tibi prō scelere, **exclāmat**, prō tālibus ausīs,
 dī, sī qua est cālō pietās quā tālia **cūret**, 536
persolvant grātēs dīgnās ! Et prāmia **reddant**
 dēbita, quī nātī cōram mē cernere lētum
fēcistī, et patriōs **fōdāstī** fūnere vultūs.
 At nōn ille, satum quō tē **mentīris**⁴⁸ Achillēs,
 tālis in hoste **fuit** Priamō ; sed jūra fidemque
 supplicis **ērubuit**. Corpusque exsangue sepulcrō
reddidit Hectoreum ; mēque in mea rēgna **remīsit**. »

Sīc **fātus** senior ; tēlumque imbellē sine ictū 540
conjēcit, rauco quod prōtinus ære **repulsum**,
 et summō clipeī nēquīquam umbōne **pependit**.

Cuī Pyrrhus : « **Referēs** ergō hāc ; et nūntius **ībis**
 Pēlidæ genitōrī. Illī mea trīstia facta, 544
 dēgeneremque Neoptolemum, narrāre **mementō**.
 Nunc **mōrēre**. » Hoc dīcēns, altāria ad ipsa trementem
trāxit, et in multō lāpsantem sanguine nātī.
Implicitque comam lāvā ; dextrāque coruscum 552
extulit ; ac laterī capulō⁴⁹ tenus **abdidit** ēensem.
 Hāc fīnis Priamī fātōrum ; hicexitus illum
 sorte **tulit** : Trojām incēnsam et prōlāpsa videntem
 Pergama — tot quondam populīs terrīsque superbūm 556

48. = ā quō satum tē esse dīcis mentiēns.

49. = ēnsis capite, manūbrium.

rēgnātōrem Asiae. **Jacet** ingēns lītore truncus,
āvulsumque umerīs caput, et sine nōmine corpus.

At mē tum prīmū sēvus **circumstetit** horror.
Obstipuī; **subiit** cārī genitōris imāgō,
ut rēgem æquævum, crūdēlī vulnere **vīdī**
vītam exhālantem; **subiit** dēserta Creūsa
et dīrepta domus, et parvī cāsus Iūlī.
Respiciō; et quæ sit mē circum cōpia **lūstrō**.
Dēseruēre omnēs dēfessī; et corpora saltū
ad terram **mīsēre**, aut ignibus ægra **dedēre**.

560

564

Fātō profugum

Jamque adeō super ūnus **eram**, cum līmina Vestæ
servantem et tacitam, sēcrētā in sēde latentem,
Tyndarida⁵⁰ **aspiciō**; **dant** clāram incendia lūcem
errantī, passimque oculōs per cūnta ferentī.
Illa, sibi īfestōs, ēversa ob Pergama, Teucrōs
et Danaum pœnam, et dēsertī conjugis īrās,
præmetuēns — Trojæ et patriæ commūnis Erīnys ! —
abdiderat sēsē; atque ārīs invīsa **sedēbat**.

568

572

Exārsēre ignēs animō⁵¹; **subit** īra cadentem
ulcīscī patriam, et scelerātās sūmere pœnās.
« Scīlicet hæc Spartam incolumis, patriāsque Mycēnās,
aspiciet; partōque **ibit** rēgīna triumphō ?
Conjugiumque, domumque patris, nātōsque **vidēbit**,
Īliadum turbā, et Phrygiīs comitāta ministrīs ?
Occiderit ferrō Priamus ! Trojā **ārserit** ignī !
Dardanium totiēns **sūdārit** sanguine lītus !
Nōn ita. Namque etsī nūllum memorābile nōmen
fēmineā in pœnā **est**, nec **habet** victōria⁵² laudem,

576

580

584

50. = Helenam.

51. = animō meō.

52. = victōria in fēminam parta.

exstinxisse nefās tamen, et sūmpsisse merentīs
laudābor pœnās. Animumque explēsse juvābit
ultrīcis flammæ, et cinerēs satiāsse meōrum. »

Tālia **jactābam** ; et furiātā mente **ferēbar**,
cum mihi sē, nōn ante oculīs tam clāra, videndam
obtulit ; et, pūrā per noctem in lūce, **refulsit**
alma parēns — *cōfessa deam, quālisque vidērī*
cēlicolīs et quanta solet. Dextrāque prehēnsum⁵³
continuit ; roseōque hæc īsuper **addidit** ōre :

« Nāte, quis indomitās tantus dolor **excitat** īrās ?
quid **furis** ? aut quōnam nostrī⁵⁴ tibi cūra **recessit** ?

Nōn prius **aspiciēs** ubi, fessum ætāte, parentem

līqueris Anchisen ? **superet** conjūnxne Creūsa

Ascaniusque puer ? Quōs omnīs undique Grajæ
circum **errant** aciēs et, nī mea cūra **resistat**,
jam flammæ **tulerint**, inimīcus et **hauserit** ēnsis.

Nōn tibi Tyndaridis faciēs, invīsa Lacænæ,
culpātusve Paris : dīvum inclēmentia — dīvum ! —
hās **ēvertit** opēs, **sternitque** ā culmine Trojām.

Aspice : namque omnem — quæ nunc obducta tuentī,
mortālīs **hebetat** vīsūs tibi, et ūmida circum
cāligat — nūbem **ēripiam**. Tū, nē qua parentis
jussa **timē**, neu præceptīs pārēre **recūsā**.

Hīc, ubi disjectās mōlēs, āvulsaque saxīs
saxa, **vidēs**, mixtōque undantem pulvere fūnum,
Neptūnus mūrōs, magnōque ēmōta tridentī
fundāmenta, **quatit** ; tōtamque ā sēdibus urbem
ēruit. Hīc Jūnō Scæsas sāvissima portās

pīma **tenet** ; sociumque furēns ā nāvibus agmen,

ferrō accīncta, **vocat**.

Jam summās arcēs Trītōnia, **respice**, Pallās

588

592

596

600

604

608

612

53. = *mē*.

54. = *ergā nōs*.

īnsēdit, nimbō effulgēns et Gorgone sēvā.

616

Ipse pater Danaīs animōs, vīrīsque secundās,
sufficit ; ipse deōs in Dardana **suscitat** arma.

Ēripe, nāte, fugam ; fīnemque **impōne** labōrī :
nusquam **aberō**, et tūtum patriō tē līmine **sistam**. »

620

Dīxerat ; et spissīs noctis sē **condidit** umbrīs.
Appārent dīræ faciēs, inimīcaque Trojæ
nūmina magna, deum.

Tum vērō omne mihī **vīsum** cōnsīdere in ignīs

624

Īlium, et ex īmō vertī Neptūnia Trojā.

*Ac velutī summīs antīquam in montibus ornum
cum ferrō accīsam, crēbrisque bipennibus, instant
ēruere agricola certātim — illa usque **minātur** ;
et, tremefacta comam, concussō vertice **nūtat**,
vulneribus dōnec paulātim ēvicta, suprēnum
congemuit ; trāxitque jugīs āvulsa ruīnam.*

628

Dēscendō ac, dūcente deō, flammam inter et hostīs
expedior : dant tēla locum, flammæque **recēdunt**.

632

Atque ubi jam patriæ **perventum**⁵⁵ ad līmina sēdis
antīquāsque domōs, genitor — quem tollere in altōs
optābam prīmum montīs, prīmumque **petēbam** —
abnegat excīsā vītam prōducere Trojā,
exsiliumque patī.

636

« Vōs ō, quibus integer ævī
sanguis, **ait**, solidæque suō **stant** rōbore vīrēs !

Vōs, **agitātē** fugam.

640

Mē sī cælicolæ **voluissent** dūcere vītam,
hās mihi **servāssent** sēdēs. Satis ūna, superque,
vīdimus excidia, et captæ **superāvimus** urbī.

Sīc, ō sīc positum, adfātī **discēdite** corpus.

644

Ipse manū mortem **inveniam** ; miserēbitur hostis

55. = *perventum est = pervēnī vel pervēnimus.*

exuviāsque **petet**. Facilis jactūra sepulcrī.
 Jam prīdem, invīsus dīvīs et inūtilis, annōs
dēmoror, ex quō mē dīvum pater atque hominum rēx
 fulminis **adflāvit** ventīs, et **contigit** ignī. »

648

Tālia **perstābat** memorāns ; fixusque **manēbat**.
 Nōs contrā **effūsī** lacrimīs — conjūnxque Creūsa
 Ascaniusque, omnisque domus — nē vertere sēcum
 cūcta pater, fātōque urgentī incumbere, **vellet**.
Abnegat ; inceptōque et sēdibus **hāret** in īsdem.

652

Rūrsus in arma **fāeror** ; mortemque miserrimus **optō**.
 Nam quod cōsilium, aut quā jam fortūna **dabātur** ?

656

« Mēne efferre pedem, genitor, tē posse relictō
spērāstī ? Tantumque nefās patriō **excidit** ōre ?
 Sī nihil ex tantā superīs **placet** urbe relinquī,
 et **sedet** hoē animō, peritūrāque addere Trojā
 tēque tuōsque **juvat**, **patet** istī jānuā lētō :
 jamque **aderit**, multō Priamī dē sanguine, Pyrrhus
 — nātum ante ūra patris, patrem quī⁵⁶ **obtruncat** ad ārās.

660

Hoē **erat**, alma parēns, quod mē per tēla, per ignīs
ēripis : ut mediīs hostem in penetrālibus, utque
 Ascanium, patremque meum, juxtāque Creūsam,
 alterum in alterius mactātōs sanguine **cernam** ?

664

Arma, virī, **ferte** arma : **vocat** lūx ultima victōs.

668

Reddite mē Danaīs ; **sinite** īstaurāta revīsam
 prōelia. Numquam omnēs hodiē **moriēmur** inultī. »

Hinc ferrō **accingor** rūrsus ; clipeōque sinistram
īnserτābam aptāns. Mēque extrā tēcta **ferēbam**.

672

Ecce autem, complexa pedēs⁵⁷, in līmine conjūnx
hārēbat ; parvumque patrī⁵⁸ **tendēbat** Iūlum :

56. = *quī nātum...*

57. = *pedēs meōs*.

58. = *patrī ejus*.

« Sī peritūrus **abīs**, et nōs **rape** in omnia tēcum ;
sīn aliquam expertus, sūmptīs spem **pōnis** in armīs,
hanc pīnum **tūtāre** domum. Cuī parvus Iūlus,
cuī pater, et conjūnx, quondam tua dicta, **relinquor** ? »

676

Tālia vōciferāns, gemitū tēctum omne **replēbat**,
cum subitum, dictūque **oritur** mīrābile mōnstrum.
Namque manūs inter, māstōrumque ūra parentum,
ecce levīs summō dē vertice **vīsus**⁵⁹ Iūlī
fundere lūmen apex — tāctūque innoxia, mollis
lambere flamma comās, et circum tempora pāscī.
Nōs pavidī **trepidāre** metū, crīnemque flagrantem
excutere, et sānctos **restinguere** fontibus ignīs.

680

At pater Anchīsēs, oculōs ad sīdera lāetus
extulit ; et cālō palmās cum vōce **tetendit** :
« Jūppiter omnipotēns, precibus sī **flecteris** ūllīs,
aspice nōs, hoc tantum ; et sī pietāte **merēmur**,
dā dēinde auxilium, pater, atque hāc ūmina firma. »

684

Vix ea **fātus erat** senior, subitōque fragōre,
intonuit lāvum ; et, dē cālō lāpsa, per umbrās
stēlla facem dūcēns, multā cum lūce **cucurrit**.

692

Illam, summa super lābentem culmina tēctī,
cernimus Īdā clāram sē condere silvā,
sīgnantemque viās. Tum longō līmite sulcus
dat lūcem ; et lātē circum loca sulphure **fūmant**.
Hīc vērō victus, genitor sē **tollit** ad aurās ;
adfāteturque deōs et sāncustum sīdus **adōrat**.

696

« Jam jam nūlla mora **est** : **sequor** et quā dūcītis adsum,
dī patriī. **Servāte** domum, **servāte** nepōtem :
Vestrūm hoē augurium, vestrōque in nūmine Trojā **est**.
Cēdō equidem nec, nāte, tībī comes īre **recūsō**. »

700

704

59. = *vīsus est.*

Dixerat ille ; et jam per mœnia clārior ignis
audītur ; propiusque æstūs incendia volvunt.

« Ergō age, cāre pater, cervīcī impōnere⁶⁰ nostrā :
ipse subibō umerīs ; nec mē labor iste gravabit.

Quō rēs cumque cadent, ūnum et commūne perīclum,
ūna salūs ambōbus erit. Mihi parvus Iūlus
sit comes, et longē servet vestīgia conjūnx.

Vōs, famulī, quæ dīcam animīs advertite vestrīs.
Est, urbe ēgressīs, tumulus templumque vetustum
dēsertæ Cereris ; juxtāque antīqua cupressus,
rēligiōne patrum, multōs servāta per annōs :
hanc, ex dīversō, sēdem veniēmus in ūnam.

Tū, genitor, cape sacra manū, patriōsque penātīs ;
mē, bellō ē tantō dīgressum et cāde recentī,
attrectāre nefās, dōnec mē flūmine vīvō
abluerō. »

Hac fātus, lātōs umerōs subjectaque colla,
veste super, fulvīque īsternor pelle leōnis ;
succēdōque onerī. Dextrā sē parvus Iūlus
implicuit ; sequiturque patrem, nōn passibus æquīs.

Pōne subit conjūnx. Ferimur per opāca locōrum ;
et mē — quem dūdum nōn ūlla injecta movēbant
tēla, neque adversō glomerātī exāmine Grajī —
nunc omnēs terrent auræ ; sonus excitat omnis
suspēnsum, et pariter comitīque onerīque timentem.

Jamque propinquābam portīs ; omnemque vidēbar
ēvāsisse viam, subitō cum, crēber ad aurīs,
vīsus adesse pedum sonitus ; genitorque per umbram
prōspiciēns « Nāte, exclāmat, fuge, nāte ; propinquant.
Ārdentīs clipeōs, atque æra micantia cernō. »

60. = tē impōne.

Hic mihi **nesciō** quod trepidō, male nūmen amīcum⁶¹,
 cōnfūsam **ēripuit** mentem. Namque āvia cursū
 dum **sequor**, et nōtā **excēdō** regiōne viārum,
 — heu miserō ! — conjūnx fātōne ērepta Creūsa
substitit ? **errāvitne** viā, seu lāpsa **resēdit** ?
Incertum ; nec post oculīs **est reddita** nostrīs.

736

Nec prius āmissam **respexī**, animumve **reflexī**
 quam tumulum antīquæ Cereris, sēdemque sacrātam
vēnimus : hīc dēmum, collēctīs omnibus, ūna
dēfuit ; et comitēs nātumque virumque **fefellit**.
 Quem nōn **incūsāvī**, āmēns, hominumque deōrumque ;
 aut quid in ēversā **vīdī** crūdēlius urbe ?

744

Ascanium, Anchīsenque patrem, Teucrōsque penātīs
commendō sociīs ; et curvā valle **recondō**.
 Ipse urbem **repetō** et **cingor** fulgentibus armīs.
Stat cāsūs renovāre omnis, omnemque revertī
 per Trojām, et rūrsus caput objectāre perīclīs.

748

Prīncipiō, mūrōs obscūraque līmina portæ,
 quā gressum **extuleram**, **repetō**. Et vestīgia retrō
 observāta **sequor** per noctem ; et lūmine **lūstrō** :
 horror ubīquē animō. Simul ipsa silentia **terrent**.

752

Inde domum — sī forte pedem, sī forte **tulisset**⁶² —
 mē **referō** : **inruerant** Danaī, et tēctum omne **tenēbant**.
 Ilicet ignis edāx, summa ad fastīgia, ventō
volvitur. **Exsuperant** flammæ ; **furit** æstus ad aurās.
Prōcēdō ; et Priamī sēdēs, arcemque **revīsō** :
 et jam, porticibus vacuīs, Jūnōnis asylō,
 custōdēs lēctī, Phœnīx et dīrus Ulixēs,
 prædam **adservābant**. Hūc undique Trojā gaža,
 incēnsīs ērepta adytīs, mēnsæque deōrum,
 crātērēsque aurō solidī, captīvaque vestis

756

760

764

61. *male amīcum* = *inimīcum*.

62. = *sī forte Creūsa tulisset*

congeritur. Puerī et pavidæ, longō ōrdine, mātrēs
stant circum.

Ausūs quīn etiam vōcēs jactāre per umbram,
implēvī clāmōre viās ; māstusque Creūsam,
nēquīquam ingemināns, iterumque iterumque **vocāvī**.
Quārentī, et tēctīs urbis sine fīne ruentī,
īnfēlīx simulācrum, atque ipsius umbra Creūsæ,
vīsa mihi ante oculōs, et nōtā mājor imāgō.

768

Obstipuī — steteruntque comæ ; et vōx faucibus **hæsit**.
Tum sīc **adfārī**, et cūrās hīs **dēmēre** dictīs :

« Quid, tantum īnsānō, **juvat** indulgēre dolōrī,
ō dulcis conjūnx ? Nōn hæc sine nūmine dīvum
ēveniunt : nec tē comitem hinc portāre Creūsam
fās, aut ille **sinit**, superī rēgnātor Olympī.
Longa tibi exsilia ; et vāstum maris æquor arandum...
Et terram Hesperiam **veniēs** — ubi Lȳdius, arva
inter opīma virum, lēnī **fluit** agmine Thybris.
Illīc rēs lātæ, rēgnumque, et rēgia conjūnx
parta tibī : lacrimās dīlēcta pelle Creūsæ.

772

Nōn ego Myrmidonum sēdēs, Dolopumve superbās,
aspiciam — aut Graīs servītum mātribus **ībō**,
Dardanis et dīvæ Veneris nurus ;
sed mē magna deum genetrīx hīs **dētinet** ōrīs.
Jamque **valē** ; et nātī servā commūnis amōrem. »

780

Hæc ubi dicta **dedit**, lacrimantem et multa volentem
dīcere **dēseruit** ; tenuīsq̄e **recessit** in aurās.
Ter cōnātus ibī collō dare bracchia circum⁶³ ;
ter frūstrā comprēnsa, manūs **effūgit** imāgō,
pār levibus ventīs, volucrīque simillima somnō.
Sīc dēmum sociōs, cōnsūmptā nocte, **revīsō**.

784

788

792

63. = 6, 700

Atque hīc, ingentem comitum adflūxisse novōrum
inveniō admīrāns numerum — mātrēsque virōsque,
 collēctam exsiliō pūbem, miserābile vulgus.

796

Undique **convēnēre**, animīs opibusque parātī,
 in quāscumque **velim** pelagō dēdūcere⁶⁴ terrās.

800

Jamque jugīs summāe **surgēbat** Lūcifer Īdæ ;
dūcēbatque diem. Danaīque obsessa **tenēbant**
 līmina portārum ; nec spēs opis ūlla **dabātur**.
Cessī ; et sublātō montīs genitōre **petīvī**.

804

64. = *mē dēdūcere*.

L'Énéide, chant III

Postquam rēs Asiæ, Priamīquē ēvertere gentem
immeritam **vīsum** superīs — **ceciditque** superbūm
Iliūm, et omnis humō **fūmat** Neptūnia Trojā —
dīversa exsilia et dēsertās quārere terrās
auguriīs **agimur** dīvum. Classemque sub ipsā
Antandrō, et Phrygiæ **mōlīmur** montibus Idæ,
— incertī quō fāta **ferant**, ubi sistere **dētūr** —
Contrahimusque virōs. Vix prīma **incēperat** æstās,
et pater Anchīsēs dare fātis vēla **jubēbat**.
Lītora cum patriæ lacrimāns, portūsque **relinquō**,
et campōs ubi Trojā **fuit**, **feror** exsul in altum
cum sociīs nātōque, penātibus et magnīs dīs.

4

8

12

Terra procul, vastīs **colitur** Māvortia campīs :
Thrāces **arant**. Ācī quondam **rēgnāta** ²Lycūrgō ;
hospitiūm antiquum Trojæ ; sociīque penātēs —
dum fortūna fuit. Feror hūc, et lītore curvō
moenia prīma **locō** — fātis **ingressus** inīquīs.
³Æneadāsque meō nōmen dē nōmine **fingō**.
Sacra Diōnææ⁴ mātrī, dīvīsque **ferēbam**
auspicibus cœptōrūm operum ; superōque nitentem
cælicolum rēgī, **mactāb**^{am} in lītore taurum.

16

20

Forte **fuit** juxtā tumulus, quō cornea summō
virgulta, et dēnsīs hastīibus horrida myrtus.

1. *Antandros, Antandrī* — île des Cyclades.

2. Roi légendaire de Thrace.

3. Approximation qui associe probablement... \$ au nom d'Énée.

4. *Dioneus, - a, - um* — dionéen, dionéenne — fils ou fille de Dioné, *id est* Vénus.

Accessī ; viridemque ab humō convellere silvam
cōnātus, rāmīs **teger^{em}** ut frondentibus ārās,
horrend^{um} et dictū **videō** mīrābile mōnstrum.

24

Nam quæ pīma, solō ruptīs rādīcibus, arbōs
vellitur, huīc ātrō **līquuntūr** sanguine guttæ,
et terram tābō **maculant**. Mihi frīgidus horror
membra **quatit**, gelidusque **coit** formīdine sanguis.
Rūrsus, et alterius lētum convellere vīmen
Insequor, et causās penitus temptāre latentīs :
āter et alterius **sequitur** dē cortice sanguis.

28

Multa movēns animō, Nymphās **venerābar** agrestīs,
Grādīvumque patrem, *Geticīs quī presidet arvīs* —
rīte **secundārent** vīsūs, ōmenque **levārent**.
Tertia sed postquam mājōr^e hastīlia nīsū
adgredior*, genibusqu^e advers^x **obluctor** harēnāx
— *ēloquar an sileam?* —, gemitus lacrimābilis īmō
audītur tumulō, et vōx redditā **fertur** ad aurīs :

32

« Quid miserum, Aēnēā, **lacerās** ? Jam **parce** sepultō,
parce piās scelerāre manūs. Nōn mē tibi Troja
externum **tulit**^s, aut cruor hic dē stīpīte **mānat**.
Heu **fuge** crūdēlīs terrās, **fuge** lītus avārum :
nam Polydōrus eg^o. Hīc cōnfīxum⁶ ferrea **tēxit**
tēlōrum seges, et jaculīs **incrēvit*** acūtīs. »
Tum vēr^ō ancīpitī mentem formīdine pressus,
obstipuī*, stetēruntque com^x, et vōx faucibus **hæsit**.

36

40

44

48

Hunc Polydōr^{um}, aurī quondam cum pondere magnō,
īnfēlīx Priamus fūrtim **mandārat** alendum
Thrēiciō rēgī, cum jam **diffideret** armīs
Dardaniā, cingīqu^e urb^{em} obsidiōne **vidēret**.
Ill^e — ut opēs **frāctæ** Teucr^{um}, et Fortūna recessit,

52

5. = Troja me tulit ; ergō nōn externum tibi sum.

6. = *mē*

rēs Agamemnoniās, victrīciaquē arma secūtus —
 fās omnē **abrumpit** : Polydōrūm **obtruncat***, et aurō
 vī **potītur**. *Quid nōn mortālia pectora cōgis,*
aurī sacra famēs !

56

Postquam pavor ossa **relīquit**,
 dēlēctōs populī ad procerēs, prīmumque parentem,
 mōnstra deum **referō** ; et quæ **sit** sententia **poscō**.
 Omnibus **īd^{em}** animus : scelerātā excēdere terrā,
 linquī pollūtūm hospitiūm, et dare classibus Austrōs.

60

Ergō **Instaurāmus** Polydōrō fūnus, et ingēns
aggeritur tumulō tellūs. **Stant** Mānibus āræ —
 cāruleīs māstæ vittīs, ātrāque cupressō,
 et circūm Iliadēs, crīnem dē mōre solūtæ.
Inferimus tepidō spūmantia cymbia lacte,
 sanguinis et sacrī paterās, animamque sepulcrō
condimus ; et magnā suprēmum vōce **ciēmus**⁷.

64

68

Indē ubi prīma fidēs pelagō, plācātaque ventī
dant maria, et lēnis crepitāns ⁸**vocat** Auster in altum,
dēdūcunt sociī nāvīs ; et lītora **complent**.
Prōvehimur portū ; terrāquē urbēsque **recēdunt**.

72

Sacra marī **colitur** mediō grātissima tellūs,
 Nēreidum ⁹mātrī et Neptūnō Ægæō.
 Quam pius ¹⁰Arquitenēns, ūrās et lītora circum
 errantem, Myconō ē celsā Gyarōque, **revīnxit** ;
 immōtamque colī **dedit**, et contemnere ventōs.

76

Hūc **feror** ; hāc fessōs tūtō placidissima portū
accipit. Egressī, **venerāmur** Apollinis urbem ;
 rēx Anius, rēx **īd^{em}** hominum Phœbīque sacerdōs,
 vittīs et sacrā redimītus tempora laurō,
occurrit* : veter^{em} Anchīsēn **agnōvit*** amīcum.

80

7. Sous-entendre « animam » — *suprēmum* = *ultimum* (adv.)

8. Objet = *nōs*.

9. Se rapporte à *grātissima*.

10. = *Apollō*

Jungimus hospitiō dextrās ; et tēcta **subīmus**.

Templa deī, saxō **venerābar** strūcta vetustō :

84

« Dā propriam, ^{ii.} Thymbræe, domum ; dā mœnia fessīs,
et genus et mānsūr^{am} urbem ; servā altera Trojæ
Pergama, rēliquiās Dana^{um} atque immītis Achillī.
Quem sequimur ? quōv^e ire **jubēs** ? ubi pōnere sēdēs ?
dā, pater, auguri^{um} atqu^e animīs **inlābere** nostrīs. »

88

¹²Vix ea **fātus eram** : tremere omnia vīsa repente,
līminaque laurusque deī ; tōtusque **movērī**
mōns circum ; et mūgīr^e adytīs cortīna reclūsīs.
Summissī **petimus** terr^{am} et vōx **fertur** ad aurīs :
« Dardanidæ dūrī, quæ vōs ā stirpe parentum
prīma **tulit** tellūs, eadem vōs ūbere lētō
accipiet reducēs. Antīqu^{am} **exquiīrite** mātrem.
Hīc domus Aēnēæ cūnctīs **dominābitur** ōrīs
et nātī nātōrum et quī **nāscēntur** ab illīs. »

92

96

Hæc Phœbus. Mixtōqu^e ingēns **exorta** tumultū
lētitia ; et cūnctī, quæ sint ea mœnia **quærunt** —
quō Phœbus **vocet**, errantis **jubeatque** revertī.

100

Tum genitor, veterum volvēns monimenta virōrum,
« **Audīt**^e, ō procerēs, **ait**, et spēs **discite** vestrās.

104

Crēta Jovis magnī, mediō **jacet** īnsula pontō,
mōns Idæus ubⁱ, et gentis cūnābula nostræ.

Cent^{um} urbēs **habitant** magnās, ūberrima rēgna.

108

Maximus unde pater, sī rīt^e audīta **recordor**,
Teucus Rhœtēas prīmum **est** **advectus** in ōrās,
optāvitque locum rēgnō — nōndūm *Ilium* et arcēs
Pergameæ **steterant** : **habitābant** vallibus īmīs.

Hinc māter cultrīx ¹³Cybelī, Corybantiaque æra¹⁴,

ii. *Thymbræus*, ī = Apollō.

12. = 2, 323... \$

13. *Mōns Cybalus*

14. *æra* = *cymbalī*

Idæumque nemus, **hinc** fida silentia sacrī,
et jūnctī, currum dominæ **subiēre** leōnēs.
Ergō **agit**, et dīvum **dūcunt** quā jussa **sequāmūr** :
plācēmus ventōs, et Cnōsia rēgna **petāmus**.

Nec longō **distant** cursū : modo Juppiter adsit,
tertia lūx classem Crētæīs **sistet** in ōrīs. »

Sīc fātūs, meritōs ārīs **mactāvit** honōrēs :
taurum Neptūnō ; taurum tibi, pulcher Apollō ;
nigrām Hiemī pecudem ; Zephyrīs fēlīcibus albam.

Fāma **volat** : pulsum, rēgnīs **cessisse** paternīs
Idomenēa ducem ; dēsertaque lītora Crētæ ,
hoste **vacāre** domum, sēdēsquē **astāre** relictās.

Linquimus Ortygiæ portūs ; pelagōque **volāmus** :
bacchātamque jugīs Naxōn, viridemque Donūsam,
Ōlearōn, niveamque Parōn, sparsāsque per æquor
Cycladas, et crēbrīs **legimus** freta concita terrīs.

Nauticus **exoritur**, variō certāmine, clāmor :
hortantur sociī Crētam, proavōsque **petāmus**.

Prōsequitur, surgēns ā puppī, ventus euntīs ;
et tandēm, antīquīs Cūrēt^{um} **adlābimur** ōrīs.

Ergō avidus mūrōs optātæ **mōlior** urbis ;
Pergameamque **voc**. Et lātam cognōmine gentem
hortor amāre focōs, arcemquē attollere tēctīs.

Jamque, ferē siccō subductæ lītore puppēs,
cōnūbiīs arvīsque novīs operāta juventūs,
jūra domōsque **dabam**, subitō cum, tābida membrīs,
corruptō cālī tractū, miserandaque **vēnit**
arboribusque satīsque luēs, et lētifer annus.

Linquēbant dulcīs animās ; aut ægra **trahēbant**
corpora. Tum sterilīs **exūrere** Sīrius agrōs ;
ārēbant herb^x, et vīctum seges ægra **negābat**.

Rūrsus ad ōrācl^{um} Ortygiæ, Phœbumque remēnsō
hortātur pater īre marī, veniamque precārī,

112

116

120

124

128

132

136

140

144

quam fessīs fīnem rēbus **ferat**, unde labōrum
temptārē auxilium **jubeat**, quō vertere cursūs.

Nox **erat** ; et terrīs animālia somnus **habēbat**.

Effigiēs sacræ dīvum Phrygiīque penātēs,
quōs mēcum ā Trojā, mediīsque ex ignibus urbis,
extuleram, vīsī ante oculōs astāre jacentis
in somnīs¹⁵, multō manifestī lūmine,
quā sē plēna per īnserṭās **fundēbat** lūna fenestrās.

148

152

Tum sīc **adfārī**, et cūrās hīs **dēmēre** dictīs :

« Quod tibi, dēlātō Ortygiam, **dictūrus** Apollō ēst,
hīc **canit** ; et tua nōs ēn ultrō ad līmina **mittit**.

Nōs tē, Dardaniā incēnsā, tuaquē arma **secūtī**,
nōs tumidum, sub tē, **permēnsī** classib⁹ aequor —
īdem, ventūrōs **tollēmus** in astra nepōtēs ;
imperiumquē urbī **dabimus**. Tū mōenia magnīs
magna parā ; longumque fugæ nē linque labōrem :
mūtandæ sēdēs. Nōn hāc tibi lītora **suāsit**
Dēlius, aut Crētæ **jussit** cōnsīdere Apollō.

156

160

Est locus — Hesperiam Grāī cognōmine **dīcunt** —
terra antīqua, potēns armīs atque ūbere glābæ ;
Cēnōtrī **coluēre** virī ; nunc **fāma** : minōrēs¹⁶
Ītaliā dīxisse, ducis dē nōmine, gentem.
Hāc nōbīs propriæ sēdēs ; hinc Dardanus **ortus**,
Īasiusque pater : genus ā quō prīncipe nostrum.

164

168

Surg^e ag^e ; et hāc lātus longāvō dicta parentī
haud dubitanda **refer** : Corythum¹⁷ terrāsque **requīrat**
Ausoniās ; Dictāa **negat** tibi Juppiter arva. »

Tālibus attonitus vīsīs, et vōce deōrum
— nec sopor illud **erat**, sed cōr^{am} agnōscere vultūs,

172

15. vel « *insomnis* ».

16. = *minōrēs nātū*.

17. = Cortōnam, in Etrūriā.

*vēlātāsque comās, präsentiaque ūra vidēbar ;
tum gelidus tōtō mānābat corpore sūdor —
corripiō ē strātīs corpus ; tendōque supīnās
ad cālum cum vōce manūs ; et mūnera libō
intemerāta focīs. Perfectō lātus honōre,
Anchīsēn faciō certum ; remque ūrdine pandō.*

176

*Agnōvit prōlēm ambiguam, geminōsque parentīs,
sēque novō veterum dēceptūm errōre locōrum.*

180

Tum memorat : « Nāte, Iliacīs exercite fātīs,
sōla mihī, tālis cāsūs Cassandra canēbat.

Nunc repetō hāc generī portendere dēbita nostrō,
et sāpē Hesperiā, sāpē Itala rēgna vocāre.

184

Sed quis ad Hesperiā ventūrōs lītora Teucrōs
crēderet ? Aut quem tum vātēs Cassandra movēret ?

Cēdāmus Phoebō ; et monitī meliōra sequāmūr. »

188

Sīc ait, et cūncī dictō pārēmus ovantēs.

Hanc quoque dēserimus sēdem ; paucīsque relictīs,
vēla damus ; vastumque cavā trabe currimus æquor.

Postquām altum tenuēre ratēs, nec jām amplius ullæ
*appārent** terræ — cālūm undiquē et undique pontus —,
tum mihi cāruleus suprā caput astitit imber,
noctēm hiememque ferēns, et inhorruit unda tenebrīs.

192

Continuō ventī volvunt mare ; magnaque surgunt
æqua. Dispersī jactāmūr gurgite vastō.

196

Involvēre diem nimbī ; et nox ūmida cālum
abstulit. Ingeminant abruptīs nūbibus ignēs ;
excutimur cursū et cācīs errāmus in undīs.

200

Ipse diem noctemque negat discernere cālō,
nec meminisse viā mediā Palinūrus in undā.

Trīs adeō incertōs, cācā cālīgine, sōlēs
errāmus pelagō, totidem sine sīdere noctēs.
Quārtō terra diē p̄rīmum sē attollere tandem
vīsa, aperīre procul montīs, ac volveare fūmum.

204

Vēla **cadunt**, rēmīs **insurgimus** ; haud mora, nautæ
adnīxī **torquent** spūmās, et cærula **verrunt**.

208

Servāt^{um} ex undīs, Strophadum mē litora prīmum
excipiunt. *Strophadēs Grajō stant nōmine dictæ*
īnsul^e, Īoni^o in magnō — quās dīra Celānō
Harpyiæque colunt alia, Phīnēia postquam
clausa domus, mēnsāsque metū līquēre priōrēs.

Trīstius haud illīs mōnstrum, nec sēvior ullā
pestis, et īra deum Stygiūs sēs^e extulit undīs :
Virgineī volucrum vultūs, fēdissima ventris
prōluviēs, uncæque manūs, et pallida semper
ōra famē.

212

216

Hūc ubi dēlātī portūs **intrāvimus** : ecce
lāta boum passim campīs armenta **vidēmus**,
caprigenumque pecus, nūllō cūstōde, per herbās.
Inruimus ferrō ; et dīvōs ipsumque **vocāmus**,
in partem prēdamque, Jovem. Tum lītore curvō
exstruimusque torōs ; dapibusque **epulāmur** opīmīs.

At subitæ, horrificō lāpsū dē montibus, **adsunt**
Harpyiæ. Et magnīs **quatiunt** clangōribus ālās ;
dīripiuntque dapēs ; contāctūque omnia **fēdant**
immundō. **Tum*** vōx tātrum dīra inter odōrem.

220

224

228

Rūrs^{um} in sēcessū longō, sub rūpe cavātā,
arboribus clausī circ^{um}, atqu^e horrentibus umbrīs,
īnstруimus mēnsās ; ārīsque **repōnimus** ignem.
Rūrsum, ex dīversō cālī cācīsque latebrīs,
turba sonāns prēdam pedibus **circumvolat** uncīs ;
polluit ōre dapēs. Sociīs tunc arma **capessant**
ēdīcō, et dīrā bellum cum gente gerendum.

232

Haud secus ac jussī **faciunt** : tēctōsque per herbam
dispōnunt ēnsīs ; et scūta latentia **condunt**.
Erg^o, ubi dēlāpsæ, sonitum per curva **dedēre**
lītora, **dat** signum speculā Mīsēnus ab altā,
ære cav^o. **Invādunt** sociī et nova proelia **temptant** :

236

240

obscēnās pelagī ferrō fœdāre volucrīs.
 Sed neque vim plūmīs ullam, nec vulnera tergō,
acciunt ; celerīque fugā sub sīdera lāpsæ,
 sēmēsam præd^{am} et vestīgia fœda **relinquunt**.

244

Una, in præcelsā **cōnsēdit** rūpe Celænō,
 īnfēlix vātēs ; **rumpitqu^e** hanc pectore vōcem :
 « Bell^{um} etiam prō cæde boum strātīsque juvencīs,
 Lāomedontiadæ, bellumn^e īferre **paratīs** ?
 et patriō Harpyiās īnsontīs pellere rēgnō ?
Accipit^e ergō animīs, atqu^e hæc mea **fīgite** dicta :
 quæ Phœbō pater omnipotēns, mihi Phœbus Apollō
prædīxit, vōbīs Furiār^{um} ego maxima **pandō**.
 Ītaliām cursū **petitis**, ventīsque **vocātis** :
ībitis Ītaliām ; portūsqu^e intrāre **licēbit**.
 Sed nōn ante datam **cingētis** mœnibus urbem
 quam vōs dīra famēs, nostræque injūria cædis,
 ambēsās **subigat** mālīs absūmere mēnsās. »
Dīxit ; et in silvam, pennīs ablāta, **refūgit**.

248

252

256

At sociīs, subitā gelidus formīdine, sanguis
dēriguit : **cecidēr^e** animī, nec jam amplius armīs,
 sed vōtīs precibusque **jubent** exposcere pācem,
 sīve deæ seu **sint** dīræ obscēnæque volucrēs.

260

Et pater Anchīsēs, passīs dē lītore palmīs,
 nūmina magna **vocat** ; meritōsqu^e **indīcit** honōrēs¹⁸ :
 « Dī, **prohibēte** minās ; dī, tāl^{em} **āvertite** cāsum,
 et placidī **servāte** piōs ! » Tum lītore fūnem
 dēripere, excussōsque **jubet** laxāre rudentīs.

264

Tendunt vēla Notī : **fugimus** spūmantibus undīs,
 quā cursum ventusque gubernātorque **vocābat**.

268

18. = *indicit honōrēs deīs*.

Jam mediō **appāret** flūctū : nemorōsā Zacynthōs,
Dūlichiumque, Samēqu^e, et Nēritos ardua saxīs.

Effugimus scopulōs Ithacæ, Lāertia rēgna ;
et terr^{am} altrīcem sāvī **exsecrāmur** Ulixī.

Mox, et Leucātæ nimbōsa cacūmina montis,
et formīdātus nautīs **aperītur** Apollō.

Hunc **petimus** fessī ; et parvæ **succēdimus** urbī.

Ancora dē prōrā **jacitur**, **stant** lītore puppēs.

Erg^ō, īspērātā tandem tellūre potītī,
lūstrāmurque Jovī ; vōtīsqu^e **incendimus** ārās ;

Actiaqu^e Īliacīs, **celebrāmus** lītora lūdīs.

Exercent patriās, oleō lābente, palæstrās
nūdātī sociī : **juvat** ēvāsisse tot urbēs
Argolicās, mediōsque fugam tenuisse per hostīs.

Intereā magnum sōl **circumvolvit** annū ;
Et glaciālis hiems Aquilōnibus **asperat** undās.

Ære cavō clipeum, magnī gestāmen Abantis,
postibus adversīs **figō** ; et rem carmine **signō** :

ÆNĒAS HĀC DĒ DANAĪS VICTŌRIBUS ARMA.

Linquere tum portūs **jube**^ō, et cōnsīdere trānstrīs.

Certātim sociī **feriunt** mar^e ; et æquaora **verrunt**.

Prōtinus ãeriās Phæāc^{um} **abscondimus** arcēs ;
lītoraqu^e Īpīrī **legimus** ; portūque **subīmus**
Chāoniō ; et celsam Būthrōtⁱ **accēdimus** urbem.

Hīc incrēdibilis rērum fāma **occupat** aurīs :
« Prīamidēn Helenum Grājās **rēgnāre** per urbīs,
conjugiō Æacidæ Pyrrhī, scēptrīsque, potītum ;
et patriō Andromachēn iterum **cessisse**¹⁹ marītō. »

Obstipuī ; mīrōqu^e **incēnsum** pectus amōre
compellāre virum, et cāsūs cognōscere tantōs.

272

276

280

284

288

292

296

19. = *junctam esse, victam esse, accessisse.*

Prōgredior portū, classīs et litora linquēns,
sollemnīs cum forte dapēs, et trīstia dōna,
antē urbēm in lūcō, falsī Sīmoēntis ad undam,
lībābat cinerī Andromachē. Mānīsque vocābat
Hectoreum ad tumulum, viridī quem cāspite inānem²⁰ —
et geminās, causam²¹ lacrimīs, sacrāverat ārās.

300

Ut mē cōnspexit venientēm, et Trojā circum
armā āmēns vīdit, magnīs exterrita mōnstrīs
dēriguit vīsū in mediō. calor ossa relīquit :
lābitur. Et longō vix tandem tempore fātūr :
« Vērane tē faciēs, vērus mihi nūntius adfers,
nātē deā ? Vīvisne ? Aut, sī lūx alma recessit²²,
Hector ubi est ? » Dīxit, lacrimāsquē effūdit et omnem
implēvit clāmōre locum. Vix pauca furentī
subjiciō ; et rārīs turbātus vōcibus hīscō :
« Vīvō equidem ; vītamquē extrēma per omnia dūcō :
nē dubitā ; nam vēra vidēs.

304

Heu ! quis tē cāsus, dējectam conjuge tantō,
excipit, aut quā digna satis fortūna revīsit,
Hectoris Andromachē ? Pyrrhīn²³ cōnūbia servās ? »

312

316

Dējēcit vultum ; et dēmissā vōce locūta ēst :
« O felīx, ūnā antē aliās, Priamēia virgō,
hostīlem ad tumulum Trojāe, sub mōenibus altīs
jussa morī, quā sortītūs nōn pertulit ūllōs,
nec victōris erī tetigīt captīva cubile !

Nōs patriā incēnsā, dīversa per æquora vectāe,
stirpis Achillēa fastūs, juvenemque superbūm,
servitiō ēnīxæ, tulimus. Quī, deīnde secūtus
Lēdām Hermionēn, Lacedāmoniōsquē hymenāōs,
mē famulō, famulamquē Helenō trānsmīsit habendam.

320

324

328

20. = *quem inānem viridī cāspite sacrāverat.*

21. = *occāsiōnem.*

22. = *tibi recessit.*

23. = *Pyrrhīne*

Ast ill^{um}, ēreptæ magnō flammātus amōre,
 conjugis, et scelerum furiis agitātus, Orestēs
excipit incautum ; patriāsque **obtruncat** ad ārās.
 morte Neoptolemī, rēgnōrum redditā **cessit**
 pars Helenō. Quī Chāoniōs cognōmine campōs
 Chāoniamqu^e omnem, Trojānō ā Chāone, **dixit** ;
 Pergamaqu^e, Iliacamque jugīs hanc **addidit** arcem.

332

Sed tibi, quī cursum ventī, quæ fāta **dedēre** ?
 Aut quisn^{am} ignārum nostrīs deus **appulit** ōrīs ?
 Quid puer Ascanius ? **superatn^e** et **vēscitur** aura ?
 Quem tibi jam Trojā...
 Ecqua tamen puerō **est** āmissæ cūra parentis ?
 Ecquid in antīquam virtūtēm animōsque virīlīs,
 et pater Ænēas, et avunculus **excitat** Hector ? »

340

Tālia **fundēbat** lacrimāns ; longōsque **ciēbat**
T incassum flētūs, cum sēs^ē ā mōenibus hērōs
 Prīamidēs, multīs Helenus comitantibus, **adfert**.

344

Agnōscitque suōs ; lētusqu^e ad līmina **dūcit**,
 et multum lacrimās, verb^a inter singula, **fundit**.
Prōcēdō et parvam Trojām, simulātaque magnīs
 Pergam^a, et ārentem Xanthī cognōmine rīvum,
agnōscō. Scæaque **amplector** līmina portæ ;
 nec nōn et Teucrī, sociā simul urbe, **fruuntur**.

348

Illōs porticibus rēx **accipiēbat** in amplīs :
 aulāī mediō, **libābant** pōcula Bacchī,
 impositīs aurō dapibus ; paterāsque **tenēbant**.
 Jamque diēs alterque diēs **prōcessit**, et auræ
 vēla **vocant** ; tumidōque **inflātur** carbasus²⁴ Austrō.

352

Hīs vātem **adgredior** dictīs ; ac tālia **quæsō** :
H « Trojugen^a, interpres dīvum, quī nūmina Phœbī,
 quī tripodas Clariⁱ et laurūs, quī sīdera **sentīs**

356

^{24.}

— et volucrum linguās, et præpetis ōmina pennæ —
fāre age. Namqu^e omnem cursum mihi prōspera **dīxit**
 rēligiō ; et cūnctī **suāsērunt** nūmine dīvī
 Ītaliā peter^e et terrās temptāre repostās.

364

Sōla novum, dictūque nefās, Harpyīa Celænō
 prōdigium **canit** ; et trīstis **dēnūntiat** īrās,
 obscēnamque famem : quæ pīma perīcula **vītō** ?
 Quidve sequēns tantōs **possim** superāre labōrēs ? »

368

Hīc, Helenus, cæsīs pīmum dē mōre juvencīs,
hexōrat pācem dīvum ; vittāsque **resolvit**
 sacrātī capitis. Mēqu^e ad tua līmina, Phœbe,
 ipse manū, multō suspēnsum nūmine, **dūcit** ;
 atque hæc dēinde **canit**, dīvīnō ex ōre sacerdōs :

372

« Nāte deā, nam tē mājōribus īre per altum
 auspiciīs manifēsta fidēs : sīc fāta deum rēx
sortītur volvitque vicēs ; is **vertitur** ōrdō.
 Pauca tibⁱ ē multīs, quō tūtior hospita **lūstrēs**
 æquor^a, et Ausoniō **possīs** cōnsīdere portū,
expediam dictīs ; **prohibent** nam cētera Parcæ
 scīr^e Helenum ; fārīque **vetat** Sāturnia Jūnō.

376

Prīncipiō Ītaliām, quam tū jam **rēre** propinquam
 — vīcīnōsque, ignāre, **parās** invādere portūs ! —
 longa procul, longīs via **dīvidit** invia terrīs.
 Ant^e, et Trīnacriā **lentandus** rēmus in undā,

380

et salis Ausonii **lūstrandum** nāvibus æquor,
 īfernīque lacūs, Ææxqu^e īnsula Circæ,
 quam tūtā, **possīs** urbem compōnere, terrā. »

384

<< Signa tibī **dīcam** ; tū, condita mente **tenētō** :
 cum, tibi sollicitō, sēcrētⁱ ad flūminis undam,
 lītoreīs ingēns inventa sub īlicibus, sūs,
 trīgintā capitum fētūs ēnīxa, **jacēbit**,
 alba solō recubāns, albī circ^{um} ūbera nātī,
 is locus urbīs **erit** ; requiēs ea certa labōrum.

392

Nec tū mēnsārum morsūs **horrēsce** futūrōs :
fāta vi^{am} **invenient** ; **aderitque** vocātus Apollō.

Hās autem terrās, Italīque hanc lītoris ūram,
proxima quæ nostrī **perfunditur** æquoris æstū,
effuge : cūncta malīs **habitantur** mōenia Grājīs.

Hīc, et Nāryciī²⁵ **posuērunt** mōenia Locrī,
et Sallentīnōs²⁶ **obsēdit** mīlite campōs
Lyctius²⁷ Īdomeneūs. Hīc, illa ducis Meliboeī²⁸
parva, Philoctētæ subnīxa Petēlia²⁹ mūrō.

Quīn ubi trānsmissæ **steterint** trāns æquora classēs,
et, positīs ārīs, jam vōt^a in lītore **solvēs**,
purpureō **vēlāre** comās adopertus amictū,
nē quā, inter sānctōs ignīs in honōre deōrum,
hostīlis faciēs **occurrat**, et ūmina **turbet**.
Hunc sociī mōrem sacrōrum, hunc ipse **tenētō** ;
hāc castī **maneant** in rēligiōne nepōtēs.

 Ast ubi dīgressum, Siculæ tē **admōverit** ūræ
ventus, et angustī **rārēscēt** claustra Pelōrī³⁰,
læva tibī tellūs ; et longō læva **petantur**
æquora circuitū ; dextrum **fuge** lītus et undās.
Hæc loca vī quond^{am}, et vastā convulsa ruīnā,
— tant^{um} ævī longinqua **valet** mūtāre vetustās —
dissiluisse **ferunt**, cum prōtinus utraque tellūs
ūna **foret** : **vēnit** mediō vī pontus ; et undīs
Hesperium Siculō latus **abscidit**, arvaqu^e et urbēs
lītore dīductās, angust^ō **interluit** æstū.

25. Les Locriens naryciens, compatriotes d'Ajax fils d'Oilée, fondateurs de Locres, à l'extrême sud méridionale du Bruttium.

26. *Sallentinōs campōs* : la Calabre, habitée par les Salentins.

27. C'est-à-dire « crétois » ; de Lyctos, ville importante située sur une hauteur dans l'est de la Crète.

28. Adjectif ; Mélibée, ville de Thessalie, au pied du mont Ossa, en face de la mer, est une des villes que commande Philoctète dans Iliade, II, 717.

29. Pétérie, ville du Bruttium.

30.

396

400

404

408

412

416

Dextrum Scylla latus, l^{aev}^{um} implācāta Charybdis
 obsidet ; atqu^e īmō barathrī ter gurgite vastōs
 sorbet in abruptum flūctūs. Rūrsusque sub aurās
 ērigit alternōs ; et sīdera verberat unda.

420

At Scyllam cæcis cohībet spēlunca latebrīs,
 ūr^a exsertantem et nāvīs in saxa trahentem.

424

Prīm^a hominis faciēs, et pulchrō pectore virgō
 pūbe tenus ; postrēm^a immānī corpore pistrix,
 delphīnum caudās uterō commissa lupōrum.

428

Præstat Trīnacriī mētās³¹ lūstrāre Pachyñī
 cessantem, longōs et circumflectere cursūs,
 quam semel īfōrmem vastō vīdisse sub antrō
 Scyll^{am}, et cæruleīs canibus resonantia saxa.

432

Prætereā, sī qua ^{est} Helenō prūdentia vātī,
 sī qua fidēs, animum sī vērīs implet Apollō,
 ūnum illud tibi, nāte deā, prōque omnibus ūnum
 prædīcam, et repetēns iterumque iterumque monēbō :
 Jūnōnis magnæ prīmum prece nūmen adōrā,
 Jūnōnī cane vōta libēns, dominamque potentem
 supplicibus superā dōnīs. Sīc dēnique victor
 Trīnacriā fīnīs Italōs mittēre relictā.

440

<< Hūc ubi dēlātus, Cūmæ^{am} accesseris urbem,
 dīvīnōsque lacūs et Averna sonantia silvīs,
 īnsānam vāt^{em} aspiciēs, quæ rūpe sub īmā
 fāta canit, foliīsque notās et nōmina mandat.

444

Quæcumqu^e in foliīs dēscrīpsit carmina virgō,
 dīgerit in numer^{um}, atqu^e antrō sēclūsa relinquīt :
 illa manent immōta locīs, nequ^e ab ordīne cēdunt.

Vēr^{um} eadem, versō tenuīs cum cardine ventus
 impulit et tenerās turbāvit jānua frondēs,
 numquam deīnde cavō volitantia prēndere saxō
 nec revocāre sitūs aut jungere carmina cūrat :

448

31. mēta, -a — borne, but.

incōnsultⁱ **abeunt** sēdemque **ōdēre** Sibyllæ.

452

Hīc tibi nē qua moræ **fuerint** dispendia tantī,
quamvīs **increpitent** sociī et vī cursus in altum
vēla **vocet**, possīsque sinūs implēre secundōs,
quīn **adeās** vātem, precibusqu^e ḍrācula poscās

456

ipsa **canat**, vōcemque volēns, atque ūra **resolvat**.
Illa tibⁱ Ītaliæ populōs, ventūraque bella,
et quō quemque modō **fugiāsque ferāsque** labōrem

460

expediet, cursusque **dabit** venerāta secundōs.

Hæc sunt quæ nostrā **liceat** tē vōce monērī.

Vād^e ag^e, et ingentem factīs **fer** ad æthera Trojām. »

Quæ postquam vātēs sīc ūre **effātus** amīcō **ēst**,
dōna dehinc aurō gravi^a ac sect^o elephantō

464

imperat ad nāvīs ferrī, **stīpatque** carīnī :

ingēns argentum, Dōdōnæōsque lebētās,

lōrīcam cōnsert^{am} hāmīs, aurōque trilīcem ;
et cōn^{um} īsignis galeæ, cristāsque comantīs —

468

arma Neoptolemī. **Sunt** et sua dōna parentī.

Addit equōs, **additque** ducēs ;

rēmigium **supplet** ; sociōs simul **īnstruit** armīs.

Intereā classem vēlīs aptāre **jubēbat**

472

Anchīsēs, **fieret** ventō mora nē qua ferentī.

Quem Phœbⁱ interpres multō **compellat** honōre :

« Conjugi^o, Anchīsā, Veneris dignāte superbō,

cūra deum, bis Pergameīs ērepte ruīnīs,

476

ecce tibⁱ Ausoniæ tellūs : hanc **arripe** vēlīs.

Et tamen hanc pelagō præterlābāre necesse **ēst** :

Ausoniæ pars **illa** procul quam pandit Apollō.

Vāde, **ait**, o fēlīx nātī pietāte. **Quid** ultrā

480

prōvehor et fandō surgentīs **dēmoror** Austrōs ? »

Nec minus, Andromachē, dīgressū māsta suprēmō,
fert pictūrātās aurī subtēmine vestīs,

et Phrygi^{am} Ascaniō chlamydem — nec cēdit honōre !

484

Textilibusqu^e **onerat** dōnīs, ac tālia **fātūr** :

« **Accip**^e et hāc, manuum tibi quā monimenta meārum
sint, puer, et longum Andromachā **testentur** amōrem,

conjugis Hectoreā. Cape dōn^a extrēma tuōrum,

488

ō mihi sōla meī super Astyanactis imāgō !

Sīc oculōs, sīc ille manūs, sīc ūra **ferēbat** ;

et nunc æquālī tēcum **pūbēsceret** ævō. »

Hōs ego dīgrediēns lacrimīs **adfābar** obortīs :

492

« **Vīvite** fēlīcēs, quibus **est** fortūna **perācta**

jam sua : nōs ali^a ex aliīs in fāta **vocāmur**.

Vōbīs **parta** quiēs : nūllum maris æquor **arandum**,

arva nequ^e Ausoniā semper cēdentia retrō

496

quārenda. Effigiem Xanthī Trojāmque **vidētis**,

quam vestrāe **fēcēre** manūs, meliōribus, **optō**,

auspiciīs, et quā fuerit minus obvia Grājīs !

Sī quando Thybrim, vīcīnaque Thybridis arva,

500

intrārō, gentīque meā data mōenia **cernam**,

cognātās urbēs ūlim, populōsque propinquōs —

Ēpīrō Hesperiam, quibus īdem Dardanus auctor

atque īdem cāsūs — ūnam **faciēmus**, utramque

504

Trojām animīs : **maneat** nostrōs ea cūra nepōtēs. »

Prōvehimur pelagō vīcīna Ceraunia juxtā,
und^e iter Ītaliā³², cursusque brevissimus undīs.

Sōl **ruit** intereā ; et montēs **umbrantur** opācī.

508

Sternimur optātæ gremiō tellūris, ad undam,

sortītī rēmōs ; passimqu^e in lītore siccō

corpora **cūrāmus** ; fessōs sopor **inrigat** artūs.

Necdum orbem medium Nox Hōrīs ācta **subībat** :

512

haud sēgnis strātō **surgit** Palinūrus, et omnīs

explōrat ventōs, atque auribus āera **captat** ;

sīdera cūncta **notat** tacitō lābentia cēlō,

32. = ad Ītaliām.

Arctūrum pluviāsque Hyadas geminōsque Triōnēs,
armātumque aurō **circumspicit** Ōrīona.

516

Postquam cūncta **videt** cālō cōnstāre serēnō,
dat clārum ē puppī signum ; nōs castra **movēmus**
temptāmusque viam et vēlōrum **pandimus** ālās.

520

Jamque **rubēscēbat** stēllīs Aurōra fugātis,
cum procul, obscūrōs collīs, humilemque **vidēmus**
Ītaliām. Ītaliām prīmus **conclāmat** Achātēs ;
Ītaliām lātō sociī clāmōre **salūtant**.

524

Tum pater Anchīsēs magnum crātēra corōnā
induit, implēvitque merō ; dīvōsque **vocāvit**,
stāns celsa in puppī :

« Dī maris et terræ tempestātumque potentēs,
ferte viam ventō facilēm, et **spīrāte** secundī ! »

528

Crebrēscunt optāt^a aurā portusque **patēscit**
jam propior ; templumqu^e **appāret** in arce Minervæ.

Vēla **legunt** sociⁱ et prōrās ad litora **torquent**.

532

Portus ab Eurōō flūctū curvātus in arcum,
objectæ salsā spūmant aspergine cautēs,
ipse latet : geminō **dēmittunt** bracchia mūrō
turrītī scopulī ; **refugitqu^e** ab lītore templum.

536

Quattuor hīc, prīm^{um} ōmen, equōs in grāmine **vīdī**
tondentīs campum lātē, candōre nivālī.

Et pater Anchīsēs : « Bellum, ō terra hospita, **portās** :

bellō **armantur** equī, bell^{um} hāc armenta **minantur**.

540

Sed tamen īdēm oīlim currū succēdere **suētī**
quadripedēs, et frēna jugō concordia ferre :
Spēs et pācis, » ait. Tum nūmina sāncta **precāmur**
Palladis armisonæ, quæ prīm^a **accēpit** ovantīs ;
et capit^a ant^e ārās Phrygiō **vēlāmur** amictū,
præceptīsqu^e Helenī, dederat quæ maxima, rīte
Jūnōnⁱ Argīvæ jussōs **adolēmus** honōrēs.

544

Haud mora, continuō perfectī ōrdine vōtīs
cornua vēlātār^{um} **obvertimus** antemnārum,
Grājugenumque domōs suspectaque **linquimus** arva.
Hinc sinus Herculeī (sī vēra ^{est} fāma) Tarentī
cernitur, attollit sē dīva Lacīnia contrā,
Caulōnisqu^e arcēs et nāvifragum Scylacēum.
Tum procul ē flūctū Trīnacia **cernitur** AĒtnā,
et gemit^{um} ingentem pelagī pulsātaque saxa
audīmus longē, frāctāsqu^e ad lītora vōcēs ;
exsultantque vad^a, atque æstū **miscentur** harēnæ.

548

Et pater Anchīsēs : « Nīmīrum hīc illa Charybdis :
hōs Helenus scopulōs, hāc sax^a horrenda **canēbat**.

Ēripite, ō sociī ; pariterque **insurgite** rēmīs. »

552

Haud minus ac jussī **faciunt**, prīmusque rudentem
contorsit lāvās prōram Palinūrus ad undās ;
lāvam cūncta cohors rēmīs ventīsque **petīvit**.

Tollimur in cālum curvātō gurgite, et idem
subducta ad Mānīs īmōs **dēsēdimus** undā.

556

Ter scopulī clāmōrem inter cava saxa **dedēre**,
ter spūmam ēlīsam et rōrantia **vīdimus** astra.

Intereā fessōs ventus cum sōle **relīquit**,
ignārīque viæ Cyclōp^{um} **adlābimur** ōrīs.

568

Portus, ab accessū ventōr^{um}, immōtus et ingēns
ipse. Sed horrificīs juxtā **tonat** AĒtna ruīnīs ;
interdumqu^e ātrām **prōrumpit** ad æthera nūbem —

572

turbine fūmantem pice^o, et candente favillā.

Attollitque globōs flammār^{um}; et sīdera **lambit**.

Interdum scopulōs, āvulsaque vīscera montis,

ērigit ēructāns ; liquefactaque saxa sub aurās
cum gemitū **glomerat** ; fundōqu^e **exæstuat** īmō.

576

*Fāma ^{est} Enceladī sēmustum fulmine corpus
urgērī mōlē hāc, ingentemqu^e īnsuper AĒtnam
impositam ruptīs flammām exspīrāre camīnīs,
et fessum quotiēns **mūtet** latus, intremer^e omnem*

580

murmure Trīnacri^{am} et cālum subtexere fūmō.

Noct^{em} illam, tēctī silvīs, immānia mōnstra
perferimus, nec quæ sonitum **det** causa **vidēmus**.

584

Nam nequ^e **erant** astrōr^{um} ignēs nec lūcidus æthra
sīdereā polus, obscūrō sed nūbila cālō,
et lūn^{am} in nimbo nox intempesta **tenēbat**.

Postera jamque diēs prīmō **surgēbat** Eōō
ūmentemque Aurōra polō **dimōverat** umbram,
cum subit^o ē silvīs, maciē cōflecta suprēmā,
ignōtī nova fōrma virī, miserandaque cultū,
prōcēdit ; supplexque manūs ad lītora **tendit**.

588

Respicimus. Dīr^a inluviēs, immissaque barba,
cōnsertum tegimen spīnīs. At cētera Grājus ;
et quondam patriīs ad Trojām **missus** in armīs.

592

Isqu^e ubi Dardaniōs habitūs, et Trōīa vīdit
arma procul, paul^{um} aspectū conterritus **hæsit**
continuitque gradum... Mox sēs^ē ad lītora præceps
cum flētū precibusque **tulit** : « Per sīdera **testor**,
per superōs, atqu^e hoc cālī spīrābile lūmen,
Tollite mē, Teucrī. **Quāscumqu^e** **abdūcite** terrās :
hoc sat erit. **Sciō** mē Danaīs ē classibus ūnum ;
et bell^o Iliačōs **fateor** petisse penātīs.

596

Prō quō, sī sceleris tanta **est** injūria nostrī,
spargite m^ē in flūctūs ; vastōque immergite pontō.
Sī pereō, | hominum manibus periisse **juvābit**. »

604

Dīixerat ; et genua amplexūs, genibusque volūtāns,
hærēbat. Quī **sit** fārī, quō sanguine crētus,
hortāmur, quæ dēinde **agit** fortūna fatērī.
Ipse pater dextr^{am} Anchīsēs, haud multa morātus,
dat juvenⁱ ; atqu^e animum præsentī pignore **fīmat**.

608

Ill^e hæc, dēpositā tandem formīdine, **fātūr** :
« **Sum** patri^a ex Ithacā, comes īfēlīcis Ulixī,
nōmin^e Achāmenidēs, Trojām genitōr^e Adamastō

612

paupere — *mānsissetque utinam fortūna !* — profectus.

Hīc mē, dum trepidī crūdēlia līmina **linquunt**,
immemorēs sociī, vastō Cyclōpis in antrō,
dēseruēre. Domus saniē, dapibusque cruentīs,
intus opāca, ingēns ; ipsē arduus, altaque pulsat
sīdera — *dī tālem terrīs āvertite pestem !* —
Nec vīsū facilis nec dictū adfābilis ūllī,
vīsceribus miserōr^{um} et sanguine **vēscitur** ātrō.

616

620

Vīdⁱegomet duo dē numerō cum³³ corpora nostrō
prēnsa manū magnā, mediō resupīnus in antrō,
frangeret ad saxum, saniēquē aspersa **natārent**
līmina. Vīdⁱ ātrō cum membra fluentia tābō
manderet et tepidī **tremerent** sub dentibus artūs —
haud impūne quidem ; nec tālia passus Ulixēs,
oblītusve suī est Ithacus, discrīmine tantō.

624

628

Nam simul explētus dapibus, vīnōque sepultus,
cervīcem īflexam **posuit, jacuitque** per antrum
immēnsus — saniem ēructāns, et frusta cruentō
per somnum commixta merō. Nōs, magna precātī
nūmina, sortītīque vicēs, ūnā undique circum
fundimur, et tēlō lūmen **terebrāmus** acūtō
ingēns, quod torvā sōlum sub fronte **latēbat**,
— Argolicī clipeⁱ, aut Phœbēæ lampadis īstar.
Et tandem lātī, sociōrum **ulcīscimur** umbrās.
Sed **fugit**^e, ō miserī, **fugit**^e! Atquē ab lītore fūnem
rumpite.

632

636

640

 Nam — quālis quantusque cavō Polyphēmus in antrō
lānigerās **claudit** pecudēs, atquē ūbera **pressat** —
cent^{um} aliī curv^a hāc **habitant** ad lītora vulgō,
īnfandī Cyclōpes ; et altīs montibus **errant**.
Tertia jam lūnæ sē cornua lūmine **complent**

644

33. = *cum duō dē...*

cum vītam in silvīs, inter dēserta ferārum
lustra, domōsque **trahō**; vastōsque ab rūpe Cyclōpās
prōspiciō; sonitumque pedum, vōcemque **tremēscō**.

648

Vīctum īfēlīcem, bācās lapidōsaque corna,
dant rāmī, et vulsīs **pāscunt** rādīcibus herbæ.
Omnia conlūstrāns, hanc prīmum ad lītora classem
cōnspexī venientem. Huīc mē, quācumque **fuisset**,
addīxī : “Satis **est** gentem effūgisse nefandam.”

652

Vōs, animam hanc potius quōcumque **absūmite** lētō. »

Vix ea fātus erat summō cum monte vidēmus
ipsum inter pecudēs, vastā sē mōle moventem,
pāstōrem Polyphēmum, et lītora nōta petentem
— mōnstrum horrendum, īfōrmē, ingēns, cui lūmen adēmptum.
Trunca manum pīnus **regit**, et vestīgia **firmat** ;
lānigeræ **comitantur** ovēs — ea sōla voluptās,
sōlāmenque malī.

656

Postquām altōs **tetigit** flūctūs et ad æquora vēnit ;
lūminis effossī fluidum **lavit** inde cruōrem,
dentibus īfrendēns gemitū. **Graditurque** per æquor
jam medium, necdum flūctus latera ardua tīnxit.

664

Nōs procul inde fugam trepidī **celerāre**, receptō
suppliance sīc meritō ; tacitīquē **incidere** fūnem.
Vertimus ; et prōnī, certantibus æquora rēmīs,
sēnsit, et ad sonitum vōcis vestīgia torsit.

668

Vērūm ubi nūlla **datur** dextrā adfectāre potestās,
nec potis Īoniōs flūctūs æquāre sequendō,
clāmōrem immēnsum **tollit** — quō pontus et omnēs
contremuērē undæ, penitusque exterrita tellūs
Ītaliæ, curvīsquē **immūgiit** Ætna cavernīs.

672

At genus ē silvīs Cyclōpūm, et montibus altīs,
Excītum **ruit** ad portūs ; et lītora **complent**.
Cernimus, astantīs nēquīquam lūmine torvō,
Ætnæōs frātrēs, cælō capita alta ferentīs,
conciliūm horrendum — *quālēs cum vertice celsō*

676

*āeria quercūs aut cōnifera cyparissī
cōstiterunt, silvā alta Jovis lūcusve Diānæ.*

680

Præcipitīs metus ācer **agit** quōcumque rudentīs
excuter^e, et ventīs intendere vēla secundīs.

Contrā jussa **monent** Helenī : Scyllamque Charybdīnque
³⁴inter, utramque viam, lētī discrīmine parvō,
nī **teneant**³⁵ cursūs. Certum **est** dare lintea retrō.

684

Ecc^e autem Boreās, angustā ab sēde Pelōrī
missus, **adest** : vīvō **prætervehor** ōstia saxō
Pantagiæ, Megarōsque sinūs, Thapsumque jacentem.
Tālia **mōnstrābat**, relegēns errāta retrōrsus
lītora, Achāmenidēs — comes īfēlīcis Ulixī.

688

Sīcaniō prætenta sinū, jacet īnsula, contrā
Plēmyriūm undōsum ; nōmen **dīxere** priōrēs
Ortygiam. *Alphēum fāma* **est** hūc Ēlidis amnem
occultās ēgisse viās subter mare — quī nunc
ōr^e, *Arethūsa*, tuō, *Siculīs cōfunditur* undīs.

696

Jussī, nūmina magna locī **venerāmur**, et inde
exsuperō præpingue solum stāgnantis Helōrī.
Hinc altās cautēs, projectaque saxa Pachyñī,
rādimus ; et, fātīs numquam concessa movērī,
appāret Camerīna procul ; campīque Gelōī,
immānisque Gela fluvīi cognōmine dicta.

700

Arduus ind^e Acragās **ostentat** maxima longē
mōenia, magnanimum³⁶ quondam generātor equōrum.
Tēque datīs **linquō** ventīs, palmōsa Selīnūs ;
et vada dūra **legō** — saxīs Lilybēïa cæcīs.

704

Hinc Drepanī mē portus, et inlātābilis ūra,
accipit. Hīc, pelagī tot tempestātibus āctus,

708

34. Vers très difficile, quelquefois supprimé par les éditeurs.

35. *gubernātōrēs teneant*.

36. = *magnanimōrum*.

heu ! genitōr^{em}, omnis cūræ cāsūsque levāmen,
āmitt^ō Anchīsēn. Hic mē, pater optime, fessum
dēseris, heu ! tantīs nēquīqu^{am}³⁷ ērepte perīclīs !
 Nec vātēs Helenus, cum mult^a horrenda **monēret**,
 hōs mihi **prædīxit** lūctūs, nōn dīra Celænō.
 Hic labor extrēmus, longār^{um} hæc mēta viārum ;
 hinc mē dīgressum, vestrīs deus **appulit** ōrīs. »

712

*Sīc pater Aeneās, intentibus omnibus ūnus,
 fāta renarrābat dīvum ; cursūsque docēbat.*

716

Conticuit tandem ; factōqu^e hīc fine quiēvit.

37. Cf. v. 476.

